

НУБІП УКРАЇНИ

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ

Факультет (ННІ) тваринництва та водних біоресурсів

УДК 574.5:639.3(477.41+477.411)

ПОГОДЖЕНО ДОПУСКАЄТЬСЯ ДО ЗАХИСТУ

Декан факультету (Директор ННІ) В.о.завідувача кафедри

тваринництва та водних біоресурсів

гідробіології та іхтіології

(назва факультету (ННІ)

(назва кафедри)

Конюшенко Р.В. (підпис) (ПІБ) Рудик-Леуська Н.Я. (підпис) (ПІБ)

« » 2022р. « » 2022р.

МАГІСТЕРСЬКА РОБОТА

на тему: **Організація та здійснення охорони водних біоресурсів у м. Києві та Київської області**

Спеціальність 8.09020101 «Водні біоресурси»

(код і назва)

Спеціалізація Виробнича

(назва)

Магістерська програма Охорона гідробіоресурсів

(назва)

Програма підготовки Освітньо-професійна

(освітньо-професійна або освітньо-наукова)

Керівник магістерської роботи

доцент, к. с.-г. н. (підпис) Глебова Ю. А. (ПІБ)

(науковий ступінь та вчене звання)

(підпис)

(ПІБ)

Виконав Неданчук Д.А. (підпис) (ПІБ)

КИЇВ - 2022

З А Т В Е Р Д Ж У Ю :
 В.о завідувача кафедри
 гідробіології та іхтіології
 Рудик-Леуська Н.Я.
 к.б.н., доцент
 « _____ » _____ 2021 р.

З а в д а н н я

до виконання магістерської роботи студенту
Неданчуку Дмитру Андрійовичу

1. Тема магістерської роботи: **Організація та здійснення охорони водних біоресурсів у м. Києві та Київської області**

2. Керівник магістерської роботи **Глебова Юлія Анатоліївна**, к.с.-г.н., доц.

3. Затверджена Наказом від «2 грудня 2021 р» № 2044 «С»

4. Термін здачі студентом завершеної роботи на кафедру 2022.10.28

рік, місяць, число

5. Вихідні дані до магістерської роботи:

➤ *Об'єкт дослідження* – відносини, які виникають під час притягнення осіб до відповідальності у сфері охорони та використання водних ресурсів в Україні.

➤ *Предмет дослідження* – відповідальність за порушення Правил рибальства та охорони водних біоресурсів в Україні.

Перелік питань, що підлягають дослідженню :

1. опанувати та визначити особливості охорони державою використання водних біоресурсів;

2. розкрити юридичний склад адміністративних правопорушень у сфері використання та охорони водних ресурсів;

3. проаналізувати систему органів державної влади у сфері охорони водних біоресурсів;

4. оцінити роботу Управління Державного агентства рибного господарства м. Києва та Київської області та Київського рибоохоронного патруля на Київському водосховищі;

5. зробити проєкт впровадження оптимізаційних та охоронних заходів для Київського водосховища та оцінити його ефективність.

7. Перелік графічного матеріалу: рисунки, таблиці, презентація доповіді за темою випускної роботи у Microsoft Power Posnt.

8. Дата видачі завдання

«20»10.2021 р.

Студент _____

(Неданчук Д.А.)

(підпис)

(прізвище та ініціали)

Керівник магістерської

роботи: _____

(Глебова Ю. А.)

ЗМІСТ

ВСТУП		
РОЗДІЛ 1. ЗДІЙСНЕННЯ РИБООХОРОННОЇ ДІЯЛЬНОСТІ		Ошибка!
Закладка не определена.		
1.1.	Державна політика у сфері охорони та захисту водних ресурсів України	2
1.2.	Нормативно-правова база охорони водних біоресурсів України	Ошибка!
Закладка не определена.		
1.3.	Склад та види правопорушень у сфері охорони водних ресурсів	Ошибка!
Закладка не определена.		
1.4.	Органи державної влади у сфері захисту водних біоресурсів	Ошибка!
Закладка не определена.		
РОЗДІЛ 2. АНАЛІЗ ОСОБЛИВОСТЕЙ ОХОРОНИ ТА ЗАХИСТУ ВОДНИХ БІОРЕСУРСІВ У М. КИЇВ ТА КИЇВСЬКІЙ ОБЛАСТІ		2
2.1.	Характеристика Київського водосховища	2
2.2.	Аналіз промислового вилову на Київському водосховищі	2
2.3.	Робота Управління Державного агентства рибного господарства м. Києва та Київської області	7
2.3.1.	Мета та задачі діяльності Управління Державного агентства рибного господарства	7
2.3.2.	Структура Управління Державного агентства рибного господарства	8
2.3.3.	Положення про Управління Державного агентства рибного господарства	11
2.4.	Організація роботи Київського рибоохоронного патруля	20
2.5.	Заходи щодо охорони та вселення водних біоресурсів на Київському водосховищі	24
2.6.	Підсумки роботи Управління Державного агентства рибного господарства м. Києва та Київської області з охоронної діяльності	25
РОЗДІЛ 3. ПРОЕКТ ВПРОВАДЖЕННЯ ОПТИМІЗАЦІЙНИХ ТА ОХОРОННИХ ЗАХОДІВ ДЛЯ КИЇВСЬКОГО ВОДОСХОВИЩА ТА ЙОГО ЕФЕКТИВНІСТЬ		29
3.1.	Суть та етапи проекту впровадження оптимізаційних та охоронних заходів для Київського водосховища	29
3.2.	Оцінка ефективності впровадження проекту	34
ВИСНОВКИ		40
СПИСОК ЛІТЕРАТУРНИХ ДЖЕРЕЛ		42

ВСТУП

З точки зору економічної науки вітчизняне рибне господарство є комплексним сектором економіки, що включає широкий спектр видів діяльності-від прогнозування сировинної бази галузі до організації торгівлі

рибною продукцією в країні і за кордоном. Україна має значний потенціал запасів водних біологічних ресурсів (у тому числі і цінних), що є природною конкурентною перевагою у світовій економіці.

Водні біологічні ресурси відносяться до категорії відновлюваних природних ресурсів. В Україні вони є предметом національного надбання і важливою складовою частиною економіки країни.

Згідно ст. 1 Закону України «Про рибне господарство, промислове рибальство та охорону водних біоресурсів» охорона водних біоресурсів – система правових, організаційних, економічних, матеріально-технічних, освітніх та інших заходів, спрямованих на збереження, поліпшення умов існування, відтворення і раціонального використання водних біоресурсів, забезпечення виконання юридичними і фізичними особами вимог законодавства [1].

В даний час правове регулювання в області рибного господарства здійснюється як на міжнародному, так і на національному рівні.

Актуальність теми дослідження. Розроблення теоретичних положень та практичних рекомендацій щодо вдосконалення правового регулювання адміністративної відповідальності за правопорушення у сфері використання та охорони водних ресурсів в Україні зумовлюють необхідність розгляду наукових досліджень із зазначеної проблеми, щоб з'ясувати питання, які залишилися невирішеними. Таким чином, проблематика охорони водних ресурсів завжди була і залишається однією з актуальних як для правової доктрини, так і для законотворчості та правозастосування, а дослідження проблематики адміністративної відповідальності за правопорушення у сфері використання та охорони водних ресурсів України є необхідним та своєчасним.

Мета та завдання дослідження. Метою даного дослідження є аналіз стану охорони та захисту водних біоресурсів у місті Київ та Київської області.

Досягненню поставленої мети слугує вирішення таких **основних завдань:**

- визначити поняття державної політики у сфері використання та охорони водних ресурсів України та виити сучасні тенденції її розвитку;

- визначити особливості охорони державною використання водних ресурсів шляхом аналізу адміністративної відповідальності у сфері водних ресурсів;

- розкрити юридичний склад адміністративних правопорушень у сфері використання та охорони водних ресурсів;

- проаналізувати систему органів державної влади у сфері охорони водних біоресурсів;

- охарактеризувати Київське водосховище та проаналізувати розміри промислового вилову в ньому;

- дослідити роботу Управління Державного агентства рибного господарства м. Києва та Київської області та Київського рибоохоронного патруля на Київському водосховищі;

- розробити заходи щодо охорони та вселення водних біоресурсів на Київському водосховищі;

- проаналізувати підслідки роботи Управління Державного агентства рибного господарства м. Києва та Київської області з охоронної діяльності в 2021 році;

- визначити економічну ефективність впровадження оптимізаційних та охоронних заходів для Київського водосховища;

- сформулювати рекомендації щодо вдосконалення законодавства України про адміністративну за порушення в сфері використання та охорони водних ресурсів.

Об'єкт дослідження – суспільні відношення, які виникають під час осіб до відповідальності за правопорушення у сфері використання та охорони водних ресурсів в Україні.

Предмет дослідження – відповідальність за правопорушення у сфері використання та охорони водних ресурсів в Україні.

Методи дослідження. Метеорологічними засадами роботи є сукупність загальнонаукових та спеціально-юричних методів наукового пізнання. Базовим

для всіх стадій став діалектичний метод пізнання, зокрема, за допомогою якого

було встановлено еволюцію відповідальності у сфері використання та охорони водних ресурсів в Україні. Застосування методу аналізу і синтезу дозволило дослідити

зміст нормативно-правових актів, матеріалів практики, наукових концепцій з досліджуваної проблематики. Системо-структурний метод використано для

визначення зв'язку між складовими елементами адміністративної відповідності у сфері водокористування та адміністративного правопорушення.

РОЗДІЛ 1.

ЗДІЙСНЕННЯ РИБООХОРОННОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

1.1. Дотримання законодавства та охорона риб в Польщі.

Захисні розміри риби в Польщі стосуються окремих видів риби разом із мінімальною довжиною, нижче якої їй суворо заборонено ловити. Охоронні заходи, крім захисних періодів, є основним елементом регулювання рибальства, метою якого є турбота про правильний розвиток видів і всього рибного запасу. Невиконання цієї вимоги пов'язане з накладенням фінансового штрафу від 50 до 500 злотих. Звичайно, сам вилов малорослої риби не карається, тому що це випадкова обставина, але якщо рибалка не відпустить її відразу - то зазначені наслідки можуть позначитися і на ньому.

Тому в рибальському спорядженні завжди варто мати просту рулетку.

Мінімальна довжина даної риби, зазначена в розпорядженні Міністра сільського господарства і сільського розвитку та Правилах любительського лову риби, відраховується від кінчика рота до кінця хвостового плавника.

Цікаво, що у водах, які перебувають під управлінням Польського товариства риболовлі, а також приватних організацій, межі захисних розмірів можуть відрізнятися в межах одного виду. Однак у жодному разі вони не можуть бути меншими за ті, що вказані в міністерському розпорядженні. Діапазон захисних розмірів для окремих риб залежить від виду і коливається від 15 см до 70 см.

Які захисні розміри риби в Польщі? Як було сказано вище, багато в чому це залежить від виду промислу. Рибальство UCL може мати інші обмеження, ніж приватне комерційне рибальство. Проте всі вони повинні дотримуватися вказівок міністерської постанови. Наприклад, амур не входить в захисний вимір, тому ми можемо його ловити незалежно від довжини виловленої риби, однак можуть бути промисли, де буде введено додатковий захисний вимір.

Самому так важливо завжди читати правила рибальства, серед інших з точки зору захисних розмірів риб. Інші риби, які, як і білий амур, не мають захисного виміру, встановленого міністерськими постановами, це сарган, карась,

золотий карась, лящ, плотва або товстолобик. Тут також ситуація щодо захисних розмірів може змінюватися залежно від правил окремих промислів.

Проте багато риб у Польщі мають захисні розміри, нижче яких їх суворо заборонено ловити та брати з собою. Це, наприклад, жерех і вусач із захисним

розміром 40 см, язь, головень і канати розміром до 25 см, короп і хариус із

захисним розміром до 30 см, лосось і морська форель з захисним розміром до 35 см. Далі є Окунь і Вздrega, захисні розміри яких становлять 15 см, однак,

у випадку Окуню, рибальство у водах, включених до Водного путівника Краю

форелі та хариуса, є винятком. Струкова форель, за деякими винятками, як

описано нижче, охороняється до 25 і 30 см. Захисний розмір судака, щуки і вугра досягає 50 см, а сома — до 70 см.

Розповідь польського рибалки: багато любителів рибної ловлі мріють про далекі риболовлі в Балтійському морі, в Скандинавії, Іспанії, а деякі навіть

на Камчатку, Аляску або Мадагаскар. Професійні компанії, які займаються

організацією такого роду риболовлі, гарантують, що така поїздка пройде без небажаних подій, у дружній атмосфері і, головне, буде сповнена незабутніх

вражень від риболовлі. Популярною пропозицією є групові поїздки, під час

яких можна знайти нових друзів і провести час з іншими любителями

риболовлі. У цьому типі експедицій добре покладатися на досвід і знання фахівців, щоб ви могли повністю зосередитися лише на задоволенні від

риболовлі. У нашій базі зібрано лише рекомендовані компанії, які пропонують

найкращі та найцікавіші пропозиції організованої риболовлі. Найбільшою

популярністю у поїздках за кордон з вудкою користується Норвегія, де серед

красивих природних ландшафтів можна зловити чудові екземпляри тріски, палтуса чи сома.

Морська рибалка в Польщі – загальні особливості: Морське рибальство

означає лов, розведення та присвоєння риби та інших живих ресурсів у

морських водах. Положення Закону про рибу застосовуються з відповідними змінами до інших живих ресурсів морських вод. Положення Закону

застосовуються до рибальства у внутрішніх морських водах Польщі, що

іменуються надалі «внутрішні води», у територіальних водах Польщі, іменованих надалі «польське територіальне море», та інших водах у встановлених межах, встановлених на підставі Закону. Положення Закону

поширюються також на польські рибальські судна, що займаються рибальством у водах відкритого моря. Рибальським судном є судно,

призначене або використовуване для морського рибальства, а також для навчальних, наукових та дослідницьких цілей у галузі морського рибальства.

Лише польські рибальські судна можуть ловити рибу у внутрішніх водах та у польському територіальному морі. Іноземні рибальські судна не можуть

займатися рибальством у польських територіальних водах та внутрішніх водах, якщо це не дозволено міжнародним договором, укладеним польською державою. Іноземне рибальське судно, яке опинилося на території польського

територіального моря або внутрішніх вод, зобов'язане нести прапор і реєстраційний знак своєї країни та знімати з палуби знаряддя лову або

подавати їх способом, що унеможливує їх використання. Межі між морськими та внутрішніми водами для цілей рибальства будуть визначатися

міністром судноплавства та міністром сільського господарства.

1.2. Дотримання рибогосподарського законодавства в Литві.

Закон про рибальство спрямований на забезпечення сталого використання ресурсів риби та водних рослин на основі принципів відповідального рибальства. Законодавство про вилов риби не регулює

відносини у рибництві та рибальстві в рибницьких об'єктах, таких як ставки, ставки, басейни. Цей Закон регулює рибальство в акваторії за межами

юрисдикції Естонської Республіки, якщо рибальство здійснюється судном з документом під прапором Естонії або, у випадку, передбаченому цим Законом,

підприємцем, зареєстрованим в комерційний реєстр Естонської Республіки, якщо інше не передбачено правовим актом країни, де знаходиться

рибальський угідь, або міжнародною угодою, що регулює рибальство в рибальському районі. До адміністративної процедури, передбаченої цим

Законом, застосовуються положення Закону про адміністративне судочинство з урахуванням особливостей цього Закону.

Здійснення риболовлі та збирання водних рослин. Рибальство у розумінні цього Закону є діяльністю, метою якої є вилов риби, річкової форелі та інших дрібноротих; раки, креветки та інші десятиногі; вилов кальмарів та інших головоногих моллюсків (далі - риба) шляхом їх відлову або збирання. До відлову риби прирівнюється перебування на водоймі або в забороненій зоні пляжу чи берега з установленими знаряддями лову. Основні вимоги до рибальства та збирання водних рослин. Під час лову та збору водних рослин

необхідно підтримувати відновлювальну здатність цих запасів і продуктивність водойм і уникати небажаних змін в екосистемі водойм. Право власності. Право власності рибалки на рибу виникає шляхом відлову, якщо це не суперечить цьому Закону і не порушуються права інших осіб. Право рибальства. Вилов риби здійснюється на підставі права на рибальство.

Залежно від знарядь лову, що використовуються, розрізняють права на риболовлю, любительське та професійне рибальство. Вилов риби здійснюється з водних ресурсів безкоштовно або за плату. Якщо призначення уповноваженого органу є необхідним згідно з положенням Європейського

Союзу, що регулює рибальство, пов'язану діяльність або нагляд за рибальством, і не було зроблено цим законом, уповноважений орган призначається Урядом Литви.

1.3. Охорона вод в Естонії.

Охорона природи полягає у збереженні та збереженні збереження, тобто біологічного розмаїття. Важливою стійкістю охорони навколишнього середовища є охорона видів, яка є метою забезпечення сприятливих умов для всіх видів, джерел для природи Естонії.

На підставі Закону про охорону природи, захист подій, що спостерігаються, здійснювалася управління їх використанням: ініціатива природоохоронних зон, регулюють випадки щодо особливо охоронюваних видів, зони екологічної освіти та наукової роботи, а також визначають

відповідальність за порушення. В Естонії три основні типи заповідних територій -

Національний парк, заповідник, ландшафтний заповідник. За межами заповідників, під охороною за межами природних об'єктів знаходиться

територія, що охороняється ймовірність місць проживання виділені природні об'єкти, що охороняються природні об'єкти, що охороняються на рівні місцевого самоврядування види, що охороняються, і копальні парки.

1.4. Водне законодавство Франції.

Водна політика у Франції базується на чотирьох основних законах і регулюється Європейською рамковою директивою щодо води, опублікованою в 2000 році. Цей текст визначає поняття «хороший стан води», до якого

повинні прагнути всі держави-члени, включаючи Францію. Територія Франції поділена на 12 басейнів. Управління цими басейнами базується на управлінні

басейновим комітетом і фінансовій солідарності, організованій водним агентством у материковій Франції та водним офісом за кордоном, за винятком

Майотті). Водна рамкова директива та французьке законодавство. Водна рамкова директива є частиною вже багатого французького законодавчого

контексту, з якого вона частково натхненна. Основні принципи цієї політики були викладені в 1960-х рр. Рамкова директива щодо води стосується цю

політику, встановлюючи екологічні цілі, що стосуються, зокрема, досягнення доброго статусу. Закон 1964 року: він встановлює принцип управління

водними ресурсами великими вододілами, гідрографічними басейнами, приєднаними до головних французьких річок. Відповідно до цього закону

створюються державні установи, водні агентства, місія яких полягає у зборі роялті за використання води та фінансуванні проєктів, що сприяють

збереженню та відновленню доброго стану ресурсу. Таким чином, агентства впроваджують принципи «забруднювач платить» і «користувач платить» за

легкістю, яку можна підсумувати формулою «вода платить за воду».

Закон, який вийшов в 1992 році: організовує планування у сфері водного господарства. Він передбачає, що генеральний план розвитку та

управління водними ресурсами (SDAE) складається для кожного з басейнів річок. Розробка цих планів є роботою басейнових комітетів, справжніх місцевих водних парламентів, які об'єднують представників громад, держави, користувачів (промисловців, фермерів, споживачів) та асоціацій. Керівні принципи, встановлені цими планами, є обов'язковими для всіх адміністративних рішень у сфері водного господарства. Крім того, плани розвитку та управління водними ресурсами (SAGE) можуть бути складені на місцевому рівні, на рівні суббасейну.

Цей закон також встановлює обов'язок декларувати або запитувати дозвіл на проекти, які можуть мати вплив на водні ресурси. Ці файли досліджуються під керівництвом префектів службами водної поліції з метою забезпечення їх сумісності з цілями збалансованого управління водними ресурсами. Адміністрація може виступити проти проектів або прийняти необхідні приписи, щоб гарантувати таку сумісність.

Закон 2004 року транспонував рамкову директиву щодо водних ресурсів, ухвалену Європою у 2000 році та орієнтував всю водну політику на досягнення результатів, серед яких досягнення хорошого стану води на горизонті 2015 року. У плані управління, SDAGEs, він встановлює амбітні цілі для збереження та відновлення водного та водного середовища, що здійснюється через програму заходів. Рамкова директива надає пріоритет захисту навколишнього середовища та сталому використанню води, вимагаючи гарантувати, що якість води не погіршується. Метою є досягнення доброго загального стану до 2015 року як підземних, так і поверхневих вод, включаючи гірлові та прибережні води. Якщо цей термін не вдається вчасно, можна подати запит на перенесення терміну на 2021 або навіть 2027 рік.

Закон 2006 року змінює принципи ціноутворення на воду, зокрема, щоб гарантувати більшу прозорість для споживача. Він запроваджує принцип «права на воду» та планує враховувати зміну клімату в усіх рішеннях, що стосуються управління водними ресурсами. Він також оновлює інструменти на службі водної поліції, щоб краще реагувати на зміни водних ресурсів,

стричинені не певною діяльністю, а існуванням у тому самому секторі безлічі видів діяльності, вплив яких є сукупним. Він надає додаткові інструменти для вирішення нових викликів і розширює сферу застосування SAGE. Він створює Національне управління з питань води та водного середовища.

Рибоохорона в Німеччині. Різні підходи до охорони риб в державі.

На додаток до єдиних федеральних норм Закону про водні ресурси В окремих федеральних землях використовуються різні інструменти, щоб поставити рибоохоронні цілі. Ці інструменти включають:

Державне водне законодавство, Державні закони про рибальство,

Правила рибальства, Укази Президента, Концепції визначення пріоритетів, ознайомчий матеріал.

Порушення і штрафи. Будь яке порушення риболовних правил, коли його порушення було зафіксовано – піддається штрафним санкціям.

Адміністративні штрафи можуть бути виписані за здійснення;

Порушення і штрафи

Будь-який порушник риболовних правил, якщо порушення з його боку буде зафіксовано, піддається штрафним санкціям. Адміністративні штрафи, зокрема, можуть бути виписані за:

- Ловлю без рибальського квитка. Якщо він залишився вдома – 15-30 €, якщо спочатку не був отриманий – 1,5-2,5 тис., а іноді й до 5 тис. євро залежно від землі.
- Продаж виловленої риби. Деякі землі практикують введення штрафів у розмірі 25 €/кг проданої риби.
- Мор живої риби на березі. Якщо інспектор німецького рибнагляду виявить живу рибу на березі, порушник карається штрафом у 250 €.
- Недотримання кількісних і розмірних показників. Виллов риби менше розміру або в більшій кількості, ніж належить, карається штрафом в розмірі 50 €/риба.
- Наявність снастей в більшій, ніж потрібно, кількості. При виявленні більш ніж 2 вудок або кількох гачків накладається штраф у розмірі 100 € за снасть.
- Порушення сезонних і інших заборон на вилов. Передбачає штраф у розмірі 500 € за незаконно виловлену охоронювану особину.

Як правило, загальні вимоги щодо охорони та /або спуску риби викладені в законах штату про рибальство, рідше в законах штату про воду сформульовано. При побудові системи водозбору, насосні станції або двигуни, тому повинні бути передбачені відповідні пристрої для запобігання проникненню риби. Рибні шляхи повинні бути створені, якщо наприклад зводяться або значно переробляються поперечні або загороджувальні конструкції. В деяких вимоги до відповідних пристроїв ще впроваджуються

доповнення типу «згідно із загально визначеними правилами технології», «згідно з сучасний станом або «відповідно до рівня знань і технологій».

Загальні вимоги до охорони риби та міграції риби. Відносяться до федеральних земель у постановах, декретах, роздаткових матеріалах або концепціях визначення пріоритетів, див. таблицю нижче. Вимоги до відстаней передньої планки. Залежно від типу цілі або цілі захисту необхідно встановлювати відстані між стрижнями від 10 до 20 мм. Уточнення швидкості притоку, обхідних розрядних або спускових споруд, а також зроблено деякими федеральними землями.

Статус окремих міст: Баден-Вюртемберг, Бранденбург, Північний Рейн-Вестфалія, Рейнланд-Пфальц, Саксонія і Тюрінгія доповнили свій статут.

Розроблено основи загальнодержавних концепцій пріоритетності, в яких води мають вищий статус захисту та/або пріоритетність щодо впровадження заходів щодо встановлення суцільності (пріоритетні води). У цих водах для лосося, вугра менша відстань між смугами, ніж потрібна в інших водах. Саксонія теж встановила так звані «лососеві води». Тюрінгія розрізняє зв'язок і притоки, Рейнланд-Пфальц відповідно до діадромних і потамодромних вод розвитку. Баден-Вюртемберг також розрізняє Гідроелектростанції відповідно

до діючих станцій та новобудов. Ці стратегічні Інструменти часто пов'язані з настановами чи наборами правил, у яких конкретні вимоги до планування рибозахисних і спускових систем перераховані.

Рибоохорона в Японії. З давніх часів і навіть зараз в Японії їдять багато морепродуктів. В результаті процвітала рибна промисловість.

Споживання морепродуктів на одну людину в країні за рік складає не менше 30 кг на рік.

Японські рибальські угіддя - Холодна Курильська течія (Оясіо) і тепла Японська течія (Куросіо), Біля узбережжя Санріку проходить лінія припливів (межа припливів).

Тому там збирається в великих кількостях планктон, причому є риба, що мешкає в океанічних течіях, збирається, створюючи рибальські угіддя з

хорошими умовами. Також на південь можна виловити тунця в тихоокеанських рибальських районах.

Глибоководний рибний промисел Японії швидко зріс у період післявоєнного економічного зростання.

Однак через нафтовий шок 1973 року вартість палива для суден стала великим тягарем.

З введенням обмеження в 200 морських миль від узбережжя для захисту моря і розвитку рибальства в країні рибальські угіддя Японії стали вузькими.

Глибоководний промисел стрімко скорочується.

Браконьєрська риболовля. У водах, куди можна відправитися на одноденну прогулянку, можна виловити таку популярну рибу, як сардини, ставрида, пеламіда, використовуючи рибальські човни потужністю 10 тонн і більше. З 1970-х до середини 1980-х рр. вилов зріс і став центром рибної промисловості Японії.

У результаті кількість виловленої риби з кінця 1980-х років зменшується.

Морський спосіб лову – ловля палицею- неводом прибережне рибальство.

Це спосіб риболовлі, який здебільшого здійснюється в територіальних водах країни, і є випадки, коли використовуються рибальські човни з потужністю менше 10 тонн або без двигуна, або рибальські човни не використовуються. Виловлюють сардини, ставриду, кальмари, скумбрію,

молюсків і водорості. Кількість виловленої риби практично незмінна, але останніми роками море забруднювалося стічними водами домогосподарств і заводів, і кількість риби зменшилася. Також є в цьому проблема.

У той час як кількість вилову від глибоководного рибальства та прибережних вод Японії зменшується, рибальство змінилося від вилову до

вирощування риби, існує два основних види рибальства, які вирощують рибу: аквакультура та культивация. Вирощують рибу середнього та високого сорту, наприклад морського ляща, морського гребінця та уетриць.

Зокрема, неухильно зростає сільськогосподарське рибальство. Аквакультура і рибальство ведуть виробництво планомірно і приносять прибуток. Стабільний, але червоний приплив (через збільшення планктону

Поверхня моря стає червонувато-коричневою.

Відносини зі світом рибальством. Вартість імпорту морської продукції Японії становить близько 20% від загального світового обсягу, що робить її морським продуктом № 1 у світі.

Країна-імпортер. У зв'язку зі зменшенням вилову глибоководного та заборонного рибальства через регулювання 200 морських миль,

Імпорт зростає. Після 1985 р. імпорт із зарубіжних країн збільшився через підвищення курсу єни, а в 1990 р.

Зменшився обсяг виробництва морської продукції вище ніж у попередні роки. Найбільшу імпортну цінність мають креветки, а найбільшу – тунець.

Здійснення рибоохоронної діяльності в Китаї.

Вперше цього року Китай оголосив про добровільну заборону на вилов риби у відкритому морі, щоб допомогти відновити популяцію кальмарів.

Заборона з'явилася в той момент, коли експерти вважають, що Китай, який має найбільший у світі океанський рибальський флот, може становити зростаючу

загрозу безпеці інших країн. За словами китайських чиновників, заборона на вилов риби, яка набула чинності в липні на три місяці, заборонила всім китайським рибальським суднам працювати в частинах Атлантики та Тихого

океану. Китайські чиновники також заявили, що Китай готовий співпрацювати з прибережними державами та міжнародними організаціями для захисту

морських ресурсів. Океанські рибальські судна Китаю зазнають різкої критики з боку міжнародної спільноти. Сотні китайських рибальських човнів

нещодавно з'явилися у водах біля Еквадору, що викликало спротив з боку країни. Китайські рибальські човни зіткнулися також біля Африки та

Корейського півострова.

Мірен Гут'єррес, науковий співробітник аналітичного центру Інституту закордонного розвитку, сказала Голосу Америки: «У зв'язку з виснаженням

рибних ресурсів у внутрішніх водах у поєднанні з державними субсидіями океанський рибальський флот Китаю рухається до В'єтнаму. Китайські компанії будують все більше і більше рибальських човнів, щоб задовольнити зростаючий попит на морепродукти».

Дослідження Інституту закордонного розвитку, в якому брав участь Гут'єррес, показує, що розмір океанського флоту Китаю в 5-8 разів більший, ніж передбачалося раніше, із загальною кількістю майже 17 000 кораблів, що значно перевищує інші країни світу, і це контролювати ці кораблі практично неможливо. Проводиться відповідний моніторинг.

Експерти відзначили, що велика кількість китайських океанських флотів займається «незаконною, незареєстрованою та нерегульованою (ННН)» рибальською діяльністю, яка не тільки загрожує суверенітету прибережних країн, але й ставить під загрозу глобальну продовольчу безпеку та морську екологію. Згідно з індексом ННН-вилову 2019 року, Китай був найгіршим серед 152 країн.

У водах Східної Азії Китай використовує незаконний вилов риби для встановлення територіальних претензій. Інші країни регіону, включаючи Японію, В'єтнам, Філіппіни та Малайзію, рішуче відповіли, щоб захистити свої територіальні води від посягань.

У березні цього року фрегат Морських сил самооборони Японії зіткнувся з китайським рибальським судном у Східно-Китайському морі.

Тижнем раніше два тайванські патрульні катери зазнали переслідувань і закидали камінням китайські швидкісні катери, коли вони намагалися зупинити незаконний вилов риби біля узбережжя Кінмень.

Така напруженість не обмежується водами Східної Азії. У 2019 році судно берегової охорони Аргентини відкрило вогонь по китайському рибальському судну, яке незаконно ловило рибу у виключній економічній зоні країни. Біля берегів Перу, Індонезії, Папуа-Нової Гвінеї та багатьох африканських країн виявлено, що китайські рибальські човни займаються незаконною діяльністю.

Тим часом китайські океанські рибальські судна загострили світову продовольчу кризу. Приблизно 3,2 мільярда людей у всьому світі залежать від морепродуктів як основного джерела білка, і Організація Об'єднаних Націй

назвала поточні темпи вилову риби «нестабільними». Незважаючи на те, що пандемія коронавірусу призупинила багато законної морської економічної діяльності, широкомасштабний незаконний вилов риби продовжується.

У світовій рибній промисловості Китай є беззаперечним королем океану. Він є найбільшим у світі експортером морепродуктів, а споживання риби Китаєм становить понад одну третину загального світового обсягу та щорічно зростає на 6 відсотків.

Надмірний вилов риби – не єдина екологічна проблема, спричинена китайськими кораблями. Уздовж узбережжя Філіппін рибалки скаржилися, що китайські земснаряди та кар'єри сприяли ерозії та повеням. У відкритому морі Китай створив штучні острови шляхом днопоглиблення мулу, знищивши коралові рифи, які є домом для рідкісних морських видів.

В річці Янцзи стає все менше "риби". Якщо не буде захисту, китайцям може не їсти рибу.

Вступ: Останнім часом стає все більше популярних шеф-блогерів, які знаються на квашеній капусті та рибі. Насправді існує багато способів приготувати рибу, наприклад анчоуси, смачну ікру та сашімі, з водних продуктів одну за одною.

Приготування риби в Китаї веде свій початок з далеких часів, тому історія риби в Китаї дуже довга.

У річці Янцзи стає все менше "риби". Якщо не буде захисту, китайцям може не їсти рибу. Символічне значення риби в традиційній культурі також є надзвичайно сприятливим, оскільки воно читається як багатство, тому це означає, що сім'я процвітає та процвітає, тому її широко вітають китайці, але нещодавно всі повинні були почути таку новину, риба в річці Янцзи ось-ось бути спійманою. Річка Янцзи, яка має репутацію найдовшої річки в Китаї, також дає велику кількість риби для людей, що знаходяться вздовж її берегів.

Тому більшість людей повинні бути шоковані, коли побачать неповідомлення вперше. У річці Янцзи стає все менше "риби". Якщо не буде захисту, китайцям може не їсти рибу. Ми всі знаємо, що основна течія річки Янцзи знаходиться в Ічані. Це не тільки найдовша річка, але й річка з найширшою площею басейну. Найвідомішою ділянкою є річка Цзіньша загальною довжиною майже 3500 кілометрів. Більш відомою ділянкою річки нижче за течією Ібінь є річка Чуаньцзян. Відома газета "China News Weekly" нещодавно опублікувала: "Істоти річки Янцзи зараз стикаються з найнебезпечнішою ситуацією через екологічні проблеми. Іншими словами, зараз у річці Янцзи дуже мало риби. Цей висновок повинен здивувати багатьох людей. У річці Янцзи стає все менше "риби". Якщо не буде захисту, китайцям може не їсти рибу. Але реальність настільки перевершує нашу уяву, що в річці Янцзи справді бракує риби. Багато найпоширеніших риб у моїй країні зникли в річці Янцзи. Банк популяційних генів також випустив серйозне попередження: якщо не вдасться знайти розумні заходи захисту, чотири головні риби дійсно можуть більше не з'явитися на столах людей.

За часів династії Шан, оскільки багато дворян любили їсти рибу, кажуть, що ставки поступово розвивалися, щоб годувати рибу, і звідси виросла домашня риба. До весняно-осіннього періоду та періоду Воюючих царств з'явилося багато стародавніх статей, які описують споживання риби знатними особами, наприклад, знамениті фрази, про які всі чули: «Як можна їсти рибу, ти повинен їсти коропа в річка».

Наприклад, коропа Жовтої річки, згаданий у книзі, є смачним видом риби з дуже пухким тілом і щільним і ніжним м'ясом, до того ж ця риба дуже поживна. Цей коропа з Нінся більшу частину часу живе в Хуанке. Однак, оскільки індустрія прісноводної аквакультури стає все більш і більш розвиненою, все більше людей починають вирощувати цю рибу штучно.

Однак на початку династії Тан, оскільки всі імператори династії Тан носили прізвище Лі, коропа став гомофонічним звуком, тож уряд наказав людям не рибалити, не кажучи вже про розведення та продаж коропа. Якщо

хтось порушував наказ, вони будуть суворо покарані або безпосередньо заслані.

Здійснення риболовлі в Норвегії. Загальноприйнятою формою лову лосося в Норвегії є риболовля за допомогою фіксованих снастей у морі. Це право власності на землю - ті, хто має власність уздовж фіордів, узбережжя та островів. Використовувані інструменти мають кріплення до берега, а станом на 2020 рік були клиновими сітками і гачкові сітки, дозволені снасті для такого риболовлі. Цей спосіб лову лосося був поширений у Норвегії принаймні з середини 1800-х років. Традиційно мотивацією для риболовлі таким способом

було добування їжі продуктів харчування та певною мірою для доходів від продажів. З часом рибальство для деяких стало більш важливим джерелом доходу рибалок. Сьогодні також поширене явище, що деякі рибалки характеризують ловлю морського лосося як любительську риболовлю. У 2020 році було 956 рибалок морського лосося, які ловили рибу загалом 1394 знаряддями.

Наші результати, засновані на опитуванні всіх рибалок морського лосося, які ловили рибу в 2019-2021 роках, показують, що риболовля морського лосося є засобом до існування для понад 50 відсотків рибалок морського лосося. Це означає, що понад 50 відсотків рибалок морського лосося мають чистий дохід від продажів рибальства. Середній чистий дохід від вилову морського лосося становить приблизно 10 тис.

Приблизно 26 відсотків рибалок мають вищий чистий дохід від продажів, ніж середня. Здається, це узгоджується з тим, що приблизно 1/3 рибалок класифікують свою риболовлю на морського лосося як галузі в опитуванні. Близько одного відсотка рибалок морського лосося у вибірці мають чистий дохід від продажів вище 100 000 норвезьких крон до сплати податків. Це відповідає одинадцяти особам у національному масштабі. У базі даних зазначено, що три людини в Норвегії має чистий дохід від продажів приблизно 250 000 норвезьких крон на рік.

З кінця 1970-х років вилов морського лосося поступово регулювався всебічніше на тій підставі, що рибальство повинно стати більш стійким. У 2021 році правила ще більше послабили. Про заходи жорсткої економії у 2021 році обговорювали в Стортинг і Стортинг звернулися до уряду з проханням

зробити нову оцінку заходів жорсткої економії та того, як вони працюватимуть спеціально для рибалок морського лосося в Південній Норвегії. За нашими оцінками, близько 12 відсотків рибалок морського лосося по всій країні втратили на заходи жорсткої економії в 2021 році. Очікувані економічні втрати

бізнесу становлять від нуля до 17 відсотків від рибалок річний валовий особистий дохід (до оподаткування). 12 відсотків із загальної кількості 956 рибалок, які ловили рибу у 2020 році, тобто між 110 і Приблизно 120 осіб зазнали фінансових втрат.

Іншим джерелом невизначеності є якість статистики вилову від Статистичного управління Норвегії. Ця статистика допомагає формуватись основа для оцінки якості звітності про вилов при огляді. Статистика Норвегії базується на статистиці

рибалки морського лосося повідомляли про риболовлю через щоденники вилову. З одного боку, можна стверджувати, що рибалки в якихось контексти матимуть стимул занижувати улов. Це може бути з причин оподаткування, а також поза з оцінки, що якщо виловите рибу в зоні, де багато інших рибалок, буде використано занадто високий рівень звітності

як індикатор занадто високого вилучення ресурсів, який згодом може стати аргументом для економії в положення. Тоді це буде стимулом для рибалок занижувати улов. Ви можете використовувати інший сайт зазначає, що будуть стимули повідомляти про занадто високий улов, оскільки повідомлення про низький улов можуть побоюються, що згодом він буде

використаний як індикатор того, що акція слабка, і тому може використовуватися як аргумент на користь подальшого посилення. Існує невизначеність щодо розміру цих ефектів, але оскільки вони тягнуть у

протилежному напрямку напрямом, і після конкретної оцінки розміру стимулів для звітування про помилки ми вирішили додати SSBS статистика вилову як основа для наших розрахунків.

Виходячи з того факту, що вилов морського лосося є засобом існування для близько 50 відсотків рибалок морського лосося, ми можемо з упевненістю сказати, що вилов морського лосося, який ведеться з 2020 року, не може бути виправданий лише харчовими міркуваннями. Має бути цінність пов'язане з продовженням самої діяльності та/або отриманням доступу до сировини

лосося для власного споживання. Опитування рибалок морського лосося, тому

ми використали можливість провести опитування так званих рибалок морського лосося споживчі надлишки від рибальства. Споживчий надлишок від риболовлі – це уявна цінність, яку залишається у рибалки коли витрати

були оплачені, і ми ігноруємо чистий дохід від продажів. Важливо знати, що

надлишок споживача, так само як і чистий дохід від продажів, може негативно

вплинути на регулювання. Оцінка, що споживчий надлишок становить 6900 норвезьких крон на рибалку за сезон у Тромсе та Фінмарку та 5900 норвезьких крон на рибалку за сезон на решті території країни. Це відповідає приблизно

450 і 420 норвезьким крон за день риболовлі відповідно відповідно 15,2 і 14,0

рибальських днів в середньому на рік. Ми також задавали питання щодо

мотивації респондентів за заявленим споживчий надлишок. Ми вважаємо, що відстоювання власних прав і збереження традицій є важливі мотиви для

рибалок морського лосося. Захоплення, збереження ідентичності, досвід

природи, соціальна спільнота та фізична активність / піклування про здоров'я

також є мотивами для рибалок, але в середньому менш важливими, ніж вищезазначене

Відгуки кількох організацій, з якими ми спілкувалися в рамках проекту,

свідчать про те, що економічне значення вилову морського лосося для рибалок

і суспільства було б значно більшим за режиму, де промисел морського лосося

був меншим суворо регламентовано. З іншого боку, можна констатувати, що

запроваджені норми було важливо забезпечити сталий вилов і збереження

майбутньої бази доходу для рибалок морського лосося. Економіка Менона - це а економічне середовище без досвіду для оцінки впливу вилову лосося на запаси лосося або юридичні проблеми щодо регулювання рибальства. Тому ми залишаємо ці запитання без відповіді. Ми також не вирішили що що є найкращим використанням ресурсів норвезького дикого лосося.

НУБІП України

НУБІП України

НУБІП України

НУБІП України

НУБІП України

НУБІП України

1.2. Державна політика у сфері охорони та захту водних ресурсів України

Зі здобуттям Україною незалежності особливої актуальності набули питання вироблення, формування та реалізації ефективної державно-правової політики, яка спрямована на оптимізацію політичних, економічних, соціальних, екологічних та інших відносин з метою розбудови України як правової держави, утвердження ідей громадянського суспільства, економічного зростання та забезпечення національної безпеки. Адже саме в межах державної правової політики формуються основні засади юридичної відповідальності та її видів.

Матеріальною основою економічного зростання України та забезпечення її національної безпеки виступають природні ресурси, чільне місце серед яких займають водні ресурси. Згідно з статистичними даними, водні ресурси України становлять 63119 річок загальною довжиною 206,4 тис. км, середньорічний стік яких сягає 87,1 млрд. куб. м води; близько 20 тисяч озер; 27 лиманів; 1116 водосховищ об'ємом води понад 1 млн. куб. м; запаси підземних вод – 20,9 млрд. куб. м та частина вод Чорного і Азовського морів [14, с. 8].

Водні ресурси забезпечують усі сфери життєдіяльності та господарської діяльності людини, значною мірою визначають можливості розвитку промисловості та сільськогосподарського виробництва, територіально-просторове планування, організації відпочинку та охорони здоров'я людей [15]. Тобто, без водних ресурсів неможливим є не лише існування людей, але і тваринного та рослинного світу, при цьому варто враховувати обмеженість та уразливість цього природного об'єкту.

Генеральна Асамблея Організації Об'єднаних Націй на своїй ще сорок сьомій сесії 6 листопада 1992 року, визначаючи роль водних ресурсів у забезпеченні сталого соціально-економічного розвитку суспільства, прийняла

резолуцію, згідно з якою 22 березня кожного року відзначається Всесвітній день води. У 2006 році в своїй доповіді про розвиток людини, що має назву «Що криється за нестачею води: влада, бідність і глобальна криза водних ресурсів»,

Програмою розвитку Організації Об'єднаних Націй (ПРООН) підкреслено важливість визнання і здійснення права на воду, та зазначається, що вода насичує всі аспекти розвитку людини, крім того відказано у чистій побутовій воді або її не досить як виробничого ресурсу, оскільки її вартість і свобода обмежені слабким здоров'ям, бідністю і приниженням [16, с. 49]. Згідно з даними

ЮНЕСКО на сьогодні у світі понад 1,5 мільярди людей не мають доступу до якісної питної води, а за прогнозами Всесвітньої метеорологічної організації до 2020 року з нестачею питної води може зіткнутися 60% населення землі [17, с. 3].

В Україні водокористування здійснюється переважно нераціонально, практично всі поверхневі водні джерела і ґрунтові води забруднені. Так, як

засвідчили результати проведеного державного нагляду (контролю) Державною екологічною інспекцією України за 2021 р. у Київській області з-поміж 15,6 тисяч проб питної води, які відбирались із свердловин і колодязів регіону, виявились забрудненими відповідно 21% та 36%. Для

Дніпропетровської області цей показник показав, що із півтори сотні свердловин вода забруднена у 71% [18].

Внаслідок анексії Російською Федерацією Автономної Республіки Крим (надалі – АР Крим) критичною є ситуація з використанням водних ресурсів на

півострові. За повідомленням фахівців Інституту водних проблем та меліорації НАН України, орієнтовні збитки, які заподіяні навколишньому середовищу

Чорного і Азовського морів під час будівництва кримського мосту з порушенням правил екологічної безпеки, з урахуванням необхідності в майбутньому укріплення морських берегів, можуть становити близько

10 млрд грн. Прокуратурою АР Крим разом із слідчим відділом Головного управління Національної поліції в АР Крим та м. Севастополь здійснюється досудове

розслідування в рамках кримінального провадження по факту порушення правил екобезпеки під час спорудження кримського мосту. За інформацією

правоохоронців, будівництво шкодить екологічній системі Азовського моря, призвело до екологічного забруднення значних площ території України, завдало невинуватій екологічній шкоди п.о. Тузла (Україна) а також інших тяжких наслідків та втрат природному середовищу [19]. Все вищезазначене

актуалізує необхідність досліджень юридичної відповідальності за правопорушення у сфері використання та охорони водних ресурсів. Важливе значення має вивчення та аналіз сучасних тенденцій державної правової політики у сфері охорони, використання та відтворення водних ресурсів у межах якої формуються законодавчі підходи до юридичної відповідальності у сфері природокористування.

Будь-яка державна політика є складовою правової політики. Правова політика робить істотний вплив на функціонування практично всіх сфер життєдіяльності сучасного суспільства та відіграє велике значення у формуванні нормативно-правової бази та правотворчої діяльності будь-якої правової держави. Варто зазначити, що в умовах неабудуманості і недосконалості, в поєднанні з неопрацьованою юридичною базою, у котрій виявляються протиріччя в правових актах, вона може негативно вплинути на функціонування всіх інших видів політики [20, с. 202].

Теоретико-правовий аналіз дозволяє стверджувати, що правова політика являє собою особливий політико-правовий феномен, що виникає у сфері права, є видом державної політики та потребує впорядкування публічною владою [20, с. 205]. Складовою правової політики є екологічна політика, яка спрямована на забезпечення екологічних потреб населення, підтримку екологічної безпеки та раціональне використання, охорону і відтворення природних ресурсів. Саме в такому значенні в Європейському Союзі вживається термін «екологічна політика ЄС» (англ. Environmental policy of the European Union) [21].

Тобто, правова політика держави багатопланова, складається з багатьох частин, зокрема, екологічної політики, одним із систем утворювальних елементів якої виступає державна політика у сфері охорони, використання і відтворення водних ресурсів в Україні (державна водна політика).

В адміністративно-правовій літературі К.А. Рябець пропонує розглядати державну водну політику як комплексне явище, під яким пропонується розуміти «комплекс напрямів керівної діяльності органів публічного управління водогосподарського комплексу стосовно виконання завдань, що ставляться суспільством перед галуззю водного господарства чітко узгоджені з нормами законодавства» [11, с. 76]. Тобто автор в основу визначення поклали наступні ознаки:

1) державна водна політика – це напрям діяльності органів публічного управління, яка має керівний характер;

2) в основі такої діяльності виконання завдань, які висуваються суспільством перед водним господарством як галуззю економіки, та відповідають нормам законодавства. В цілому, можна погодитись з таким визначенням, проте в ньому вказуються лише ряд ознак, які не розкривають повною мірою сутність державної водної політики, а також нерозкрито, що варто розуміти під керівною діяльністю, та які завдання поєднані перед галуззю водного господарства.

В еколого-правовій літературі В. Джуган пропонує закріпити у ст. 1 ВК України поняття державної водної політики як здійснення органами державної влади заходів, спрямованих на раціональне використання і охорону вод, відтворення водних ресурсів та регулювання водних відносин [12, с. 177]. Підтримуючи в цілому необхідність законодавчого визначення

державної водної політики України, варто зауважити, що державна водна політика здійснюється (реалізується) не лише органами державної влади, тому доцільно вести мову про органи публічного управління.

Так само необхідно окреслити, яким чином визначаються зазначені заходи та уточнити мету державної водної політики.

Наступною тенденцією державної водної політики є адаптація національного законодавства у сфері водних ресурсів до законодавства ЄС з метою виконання зобов'язань, які передбачені Угодою про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським

співтовариством з атомної енергії їхніми державами-членами з іншої сторони [42, с. 47-53]. Зокрема, мова йде про 4 водні директиви ЄС:

– Директива 2000/60/ЄС Європейського парламенту і Ради від 23 жовтня 2000 р. «Про встановлення рамок діяльності співтовариства в галузі водної політики» (ВРД);

– Директива Ради 98/83/ЄС «Про якість води, призначеної для споживання людиною» (Директива по питній воді);

– Директива Ради 91/271/ЄС «Про очистку сільських стічних вод»;

– Директива 91/676/ЄС «Про захист вод від забруднення, спричиненого нітратами з сільськогосподарських джерел» [43].

У ВРД підкреслено, що на сучасному етапі розвитку суспільства управління водними ресурсами, під яким розуміється планування, координація,

контроль якості і охорона стану водних ресурсів, повинно відбуватися за

басейновим принципом. За цим принципом територія річкового басейну

виступає як основна одиниця управління [17 с. 343]. Як зазначає М. А. Дейнега

[44, с. 118], відповідно до ВРД нарівні окремих басейнів відбувається

адміністрування та планування водної політики, здійснюється моніторинг та

контроль, впроваджуються практичні заходи, спрямовані на запобігання

забрудненню та ліквідації спричинених наслідків, запроваджуються заходи

для відновлення водності та ін.

На виконання ВРД в Україні запроваджено механізми підходу до

управління водними ресурсами із врахуванням басейнового принципу

управління і гідрографічного районування території. Після прийняття Закону

України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо

впровадження інтегрованих підходів в управління водними ресурсами за

басейновим принципом» № 1641-VIII від 04 жовтня 2016 р. [45] були створені

на законодавчому рівні передумови для реформування системи управління

водними ресурсами, яке передбачає перехід від адміністративно-територіального

управління до басейнового, за якого одиницею управління вважається район

річкового басейну. Варто відмітити, що запровадження цього явища є

«позитивом для водного господарства України, оскільки басейновий принцип управління зосереджує в одних руках повну відповідальність за стан вод басейну, а також інші владні важелі, в тому числі і фінансові. Окрім того, даний принцип управління дозволяє координувати та об'єднувати зусилля щодо охорони та відтворення водних об'єктів в межах екосистем великих річних басейнів, незалежно від адміністративних кордонів» [46, с. 105].

Модернізація публічного управління, що здійснюється в межах адміністративної реформи (іншими словами «реформування публічної влади» [49, с. 16-17]), свідчить, що до основних тенденцій сучасної державної політики

у сфері використання, відтворення та охорони водних ресурсів відноситься також оптимізація системи органів державної влади у сфері охорони, використання та відтворення водних ресурсів та вдосконалення функціонального забезпечення державної водної політики. В теорії

адміністративного права оптимізація розглядається як «метод підвищення ефективності та результативності державно-правових явищ і процесів» [50, с. 108]. Досліджуючи правові питання реформування сфери державного управління, Т.О. Губанова акцентує увагу на тому, що в законодавстві України оптимізація має на меті усунення дублювання повноважень системи ЦОВВ,

скорочення кількості управлінського апарату з витрат на його утримання, підвищення ефективності державного управління» [50, с. 108].

Оптимізація системи органів державної влади у сфері охорони, використання та відтворення водних ресурсів є комплексним явищем і передбачає оновлення законодавства та зміни в системі ЦОВВ. Адже, як справедливо зазначає О. О. Бригінець, «діяльність держави досить багатогранною, та провідними її напрямками для здійснення масштабних якісних перетворень є, по-перше, оновлення та розбудова вітчизняного законодавства, в тому числі, того, що регулює організацію, форми та методи

діяльності державних органів, а, по-друге, реформування цих державних органів з метою підвищення їх надійності та ефективності функціонування» [51, с. 3]. Указом Президента України «Про оптимізацію

системи центральних органів виконавчої влади» від 09.12.2010 р.

№ 1085/2010 [52] створено Міністерство екології та природних ресурсів України та Державну екологічну інспекцію України внаслідок реорганізації

Міністерства охорони навколишнього природного середовища України,

стосовно низки провідних органів у галузі охорони довкілля та використання

природних ресурсів заходи оптимізації полягали у їх перейменуванні з

комітетів на агентства (наприклад, шляхом організації Державного комітету

України по водному господарству було створено Державне агентство водних

ресурсів України). 2 вересня 2019 р. Постановою Кабінету Міністрів №829

«Про питання оптимізації системи центральних органів виконавчої влади» [53]

з метою оптимізації ЦОВВ Міністерство екології та природних ресурсів

перейменовано на Міністерство енергетики та захисту довкілля України.

Водночас, варто зазначити, що в спеціальній літературі висловлювались

обґрунтовані пропозиції не лише щодо необхідності змін інституційних, але й

щодо нагальної потреби вдосконалення функціонального забезпечення у сфері

охорони, відтворення та використання водних ресурсів [54]. У ВК України

закріплено підхід, за якого не вказуються конкретні назви ЦОВВ, які

здійснюють діяльність у галузі управління водними ресурсами, натомість

формулюються компетенції для них залежно від функціональної

спрямованості. На сучасному етапі у галузі використання та охорони вод і

відтворення водних ресурсів ВК України закріплює частку наступних ЦОВВ:

1) ЦОВВ, що забезпечує формування державної політики у сфері

охорони навколишнього природного середовища компетенція – ст. 15 ВК

України);

2) ЦОВВ, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього

природного середовища (компетенція – ст. 15-1 ВК України);

3) ЦОВВ, що реалізує державну політику із здійснення державного

нагляду (контролю) у сфері охорони і раціонального використання вод та

відтворення водних ресурсів (компетенція – ст. 15-2 ВК України);

4) ЦОВВ, що реалізує державну політику у сфері розвитку водного господарства (компетенція – ст. 16 ВК України);

5) ЦОВВ, що реалізує державну політику у сфері екологічного вивчення та раціонального використання надр (компетенція – ст. 17 ВК України).

Серед зазначених вище ЦОВВ найбільша кількість завдань стосовно регулювання водних відносин закріплено за Державним агентством водних ресурсів України, тобто ЦОВВ, який реалізує державну політику у сфері розвитку водного господарства. Проте, як зазначається у спеціальній

літературі, Державне агентство водних ресурсів України виконує функції, які

полягають у забезпеченні належного галузевого водоспоживання, здійсненні меліорації та вирішенні питань щодо забезпечення населення питною водою, тобто, більшою мірою пов'язані не з виконанням природоохоронних функцій,

а спрямовані на виконання господарських функцій. На відміну від ВК України,

в якому на зазначене Агентство покладається обов'язок контролю за дотриманням особливого режиму використання водоохоронних зон (у т.ч. прибережних захисних смуг), вживати заходів, спрямованих на реалізацію

басейнового принципу державного управління водними ресурсами, ці функції

не знайшли належного закріплення у відповідному Положенні, хоча саме це

має бути серед основних пріоритетів 55 Традиційно, повноваження між органами виконавчої влади і органами місцевого самоврядування розмежовувалися за принципом поділу природних ресурсів на ресурси

загальнодержавного та ресурси місцевого значення. Цей підхід було закріплено

ще у Законі України «Про охорону навколишнього природного середовища» та

конкретизовано у ВК України. Запровадження басейнового принципу

інтегрованого управління водним господарством України зумовлює перегляд

повноважень органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування в

основу якого закладаються ідеї децентралізації управлінських повноважень в

галузі водного господарства.

Як наголошують екологи-правозахисники, реформу галузі охорони довкілля і сталого розвитку (зокрема, інтегрованого управління водними

ресурсами), які безпосередньо зараз проводяться у державі, не можуть бути реалізованими в умовах, коли відсутня ефективна система юридичної відповідальності [56, с. 9-10]. Враховуючи розвиток адміністративного та

екологічного законодавства у сфері правового регулювання використання та охорони водних ресурсів, до основних сучасних тенденцій розвитку державної політики варто віднести вдосконалення юридичної відповідальності у сфері охорони, відтворення та використання водних ресурсів. Загальні засади юридичної відповідальності закріплено в ст. 110 ВК України, відповідно до

якої порушення водного законодавства тягнуть за собою адміністративну відповідальність згідно із законодавством України. Основний перелік правопорушень, які передбачають притягнення до адміністративної відповідальності, закріплено главою 7 Кодексу України про адміністративні

правопорушення [57] (надалі – КУпАП) «Адміністративні правопорушення у сфері охорони природи, використання природних ресурсів, охорони культурної спадщини». Проте, окремі склади правопорушень у сфері використання водних ресурсів містяться в інших главах (наприклад, ст. 48 КУпАП, глава 6 «Адміністративні правопорушення, що посягають на власність»). Такий підхід,

на нашу думку, видається невдалим, змтою уніфікації законодавства про адміністративну відповідальність доцільно об'єднати склади адміністративних правопорушень у сфері використання та охорони водних ресурсів у одному розділі. Враховуючи те, що природні ресурси загалом і водні ресурси зокрема не є майном у звичному його розумінні, належать до

об'єктів права власності Українського народу, вважаємо за доцільне виключити ст. 48 КУпАП з глави 6 «Адміністративні правопорушення, що посягають на власність» та доповнити главу «Адміністративні правопорушення у сфері охорони природи, використання природних ресурсів, охорони культурної спадщини» відповідно статтею «Порушення права

власності на води» Проведене в даному підрозділі дослідження дозволяє зробити наступні висновки: державна політика в сфері охорони, використання та відтворення водних ресурсів (державна водна політика) складовою

державної екологічної політики, як однієї із складових державної правової політики. Державна політика в сфері охорони, використання та відтворення водних ресурсів – це система цілеспрямованих (планованих) заходів,

визначених у актах законодавства, що здійснюються органами публічної адміністрації, на підставі, у межах повноважень та способів, що передбачені

Конституцією України та законами України, які спрямовані на забезпечення сталого водокористування, ефективне вирішення екологічних та інших проблем в сфері водного господарства з метою гарантування національної

безпеки, ефективного та раціонального водокористування, забезпечення

балансу суспільних та приватних інтересів в сфері використання та охорони водних ресурсів України.

Основними тенденціями розвитку сучасної державної політики в сфері охорони, використання та відтворення водних ресурсів є наступні:

а) вдосконалення законодавчого забезпечення державної водної політики України шляхом закріплення основних напрямків та заходів державної водної політики у законах України, відповідно до статті 92 Конституції України, б) адаптація законодавства в сфері використання охорони водних ресурсів до водного законодавства ЄС (зокрема, впровадження інтегрованих підходів в

управлінні водними ресурсами згідно з басейновим принципом);

в) оптимізація системи органів державної влади в сфері використання і охорони водних ресурсів та вдосконалення функціонального забезпечення державної водної політики, в т. ч. на основі децентралізації; г)

вдосконалення юридичної відповідальності за орушення законодавства в сфері використання і охорони водних ресурсів як основного засобу адміністративно-правової охорони.

НУВБІП України

РОЗДІЛ 2. АНАЛІЗ ОСОБЛИВОСТЕЙ ОХОРОНИ ТА ЗАХИСТУ ВОДНИХ БІОРЕСУРСІВ У М. КИЇВ ТА КИЇВСЬКІЙ ОБЛАСТІ

2.1. Характеристика Київського водосховища

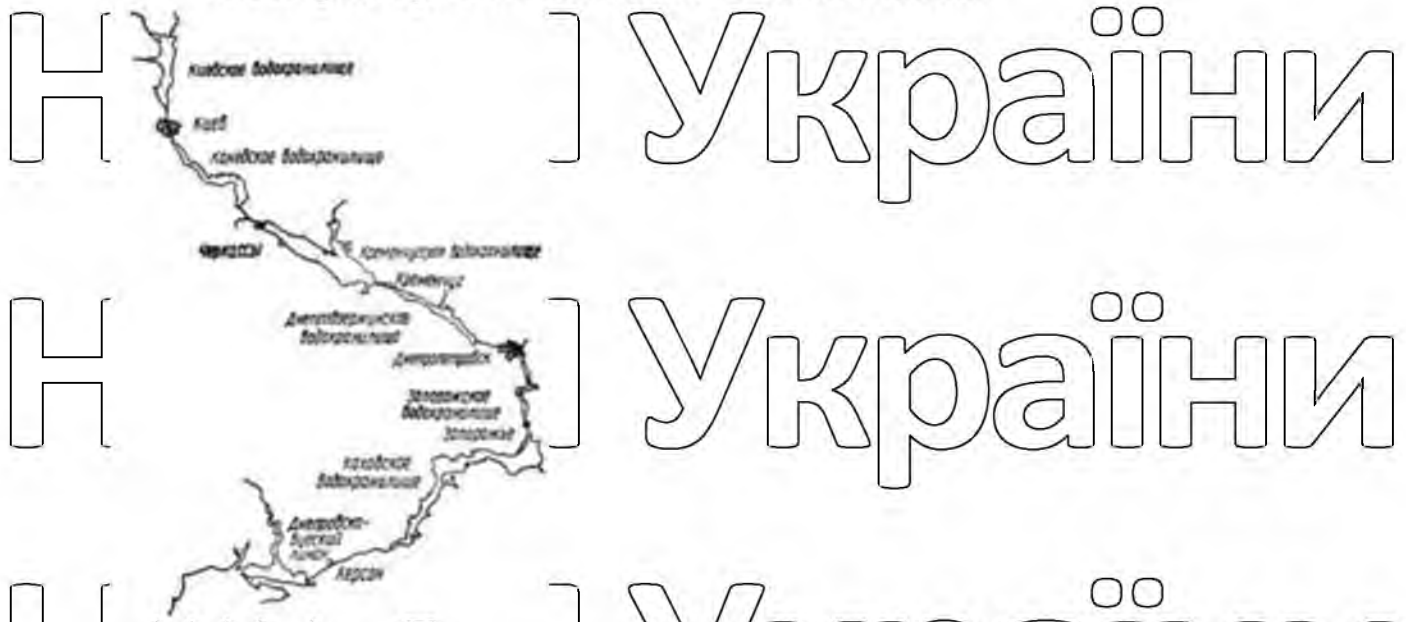

Рис 2 1.1 СХЕМА КИЇВСЬКОГО ВОДОСХОВИЩА

2.2. Аналіз промислового вилову на Київському водосховищі

На основі даних, отриманих зі статистичної форми «ІА-риба (річна)», був проведений аналіз виробництва продукції аквакультури в Україні за 2021 рік та виявлений ряд важливих моментів.

Протягом останніх років спостерігалось досить стале виробництво товарної харчової продукції аквакультури, приблизно 20 тис. тонн. Незначні коливання обсягів товарного вирощування залишались в межах 1-1,5 тис. тонн.

За останні чотири роки відбуваються зміни щодо підходу до аквакультури: відбувається певн скорочення площ рибогосподарських водних об'єктів у сегментах ставкової та садкової аквакультури. Але, водночас, площа рибницьких басейнів повільно, але неупинно збільшується. У 2021 році спостерігалось виведення з експлуатації незначної площі садкових

господарств, приблизно на 1000 м². І навпаки, площа рибницьких басейнів невинно зростає протягом останніх років, і в 2020 році досягла свого максимуму за останнє десятиліття.

Це може бути наслідком поступової переорієнтації сфери аквакультури з екстенсивних форм рибництва до інтенсивних, пошуку бізнесом нових, більш ефективних господарських умов і, відповідно, переходом від оренди ставків та їх частин у зв'язку з недосконалістю цієї сфери законодавства в бік приватної власності на засоби виробництва.

Крім того, варто звернути увагу на катастрофічну ситуацію з водопостачанням у 2021 році не лише у південних регіонах України: дефіцит води спостерігався і в центральних районах, і навіть на Поділлі. Це є наслідком загальнопланетних змін клімату. Такі держави як Польща та Чехія, тобто найближчі до України з точки зору кліматичних умов та технологій рибництва, офіційно визнали, що вони належать до країн з браком прісної води.

Рибпродуктивність вирощувальних ставків (йдеється в основному, про традиційні для України об'єкти аквакультури) у 2021 році склала 4,8 ц/га, проти минулорічної 3,9 ц/га. Але, водночас, зональна рибпродуктивність вирощувальних ставків при екстенсивній технології вирощування за нормативами мала би складати від 5 до 7 ц/га, а за інтенсивної технології – від 10 до 15 ц/га і більше.

Аналізуючи об'єми виробництва корошових видів спостерігається тенденція до зменшення їх вирощування протягом останніх років. Порівняно з минулим роком у 2021 році коропа виростила на 1% менше, натомість рослиноїдних видів – на 3% більше. Водночас, виробництво сомових видів збільшилося на 40%. Фахівці пов'язують це з розвитком рециркуляційної аквакультури та збільшенням виробництва кларієвого сома. В Україні з'явилися сучасні рециркуляційні господарства, діяльність яких спрямована на ефективне виробництво і переробку власної продукції (створення ланцюжків доданої вартості).

За даними Екологічного паспорту Київської області на 2021 рік було виловлено 1379,469 тон риби, що менше затвердженого ліміту на 790,779 тон (табл. 2.2).

Таблиця 2.2

Динаміка вилову риби на Київському водосховищі

Рік	Затверджений ліміт вилову, т/рік	Фактичний вилов, т/рік
2019	607,0	768,81
2020	1235	1381,570
2021	2170,248	1379,469

Рис. 2.2.2. Риболовля на спінінг

За результатами ловів ставнимисітками та мальковою волскупцею серед промислових видів риби відмічені: короп довжиною 12-35 см масою тіла 90-480 г, товстолоби (білий і строкатий) довжиною 22-35 см масою тіла 306-568 г, білий амур довжиною 24-35 см масою тіла 300-540 г, карась сріблястий мав довжину 9-26 см і масу тіла 25-460 г, лин довжиною 35-41 см масою тіла 510-680 г, судак звичайний довжиною 24-30 см масою тіла 240-380 г, щука

довжиною 32-44 см масою 390-570 г, окунь звичайний довжиною 8-23 см масою тіла 9-140 г, плітка довжиною 5-22 см масою тіла 9-130 г, краснопірка звичайна довжиною 5-19 см, масою тіла 4-102 г.

Із непромислових видів риб йорж звичайний мав довжину 7,7-11,6 см і масу тіла 6-14 г, верховодка звичайна довжиною 4-12 см і масою тіла 13-56 г.

Аналіз вікового складу масових промислових видів риб та їх молоді у водосховищі показує, що у досліджених видів риб присутні всі вікові групи, що свідчить про оптимальність екологічних умов та достатню природну кормову базу для ведення рибогосподарської діяльності на умовах полікультури.

В останні роки фіксуються численні порушення та незадовільним станом водних біоресурсів (табл. 2.3).

Табл. 2.3
Кількість виявлених фактів браконьєрства (нерационального промислу)

Роки	Виявлено фактів браконьєрства, од.
1	2
Рибальство	
2019	2983
2020	2917
2021	2541

До причин тимчасової заборони промислового рибальства на Київському водосховищі відносяться:

1. Систематичні порушення умов промислу.
2. Улов – вилов риби, який складає основний улов, прилов – це фінша риба, інші розири, інші вилип.

Від початку 2021 року Київським рибоохоронним патрулем викрито 127 порушень промислу на 289 тис. грн завданих збитків, з яких сплачено лише 5 тис. грн (2020 рік – 107 порушень на 258 тис. грн збитків, з яких сплачено тільки 11 тис. грн).

Крім цього, оперативною групою Держрибагентства (у складі 3 інспекторів, які здійснили 5 виїздів на Київськ водосховище у поточному році) викрито 9 порушень на 394 тис. грн збитків, завданих рибному господарству.

2. Несплата промисловими рибалками коштів з вилов риби.

Промисловий вилов на Київському водосховищі за 2020 рік склав 1381 тонн риби. При цьому, за попереднім даними за вилов державного ресурсу (риби) на Київському водосховищі д бюджету промисловиками сплачено близько третини нарахованих коштів: нараховано 277 тис. грн, сплачено 79 тис. грн.

Крім того, за 1 кг виловленого судак промислові підприємства мають сплачувати до державного бюджету 32 коп., щуки – 28 коп., коропа – 25 коп., але наразі дана категорія рибалок не сплачує ці кошти у повному обсязі.

До посадових обов'язків працівників Київського рибоохоронного патруля входить контроль за цими сплатами промислових рибалок, але він не забезпечується. Це є предметом перевірки яка зараз триває в Управлінні Держрибагентства у м. Києві та Київській області.

3. Відсутність балансу між промисловим вилово водних біоресурсів та його поповненням за кошти промисловиків.

У 2021 році ситуація щодо зарибленн Київськом водосховищі виглядала наступним чином: у водосховище промисловиками вселено 5 тонн риби. Цей показник є найгіршими по всіх водосховищах України. Для прикладу, громадськими організаціями у ці водойми випущено 9 тонн риби, а за державні кошти – 29 тонн водних біоресурсів. Разом з ти недостатній рівень зариблення та промисловий вилов складають дисбалансу бік зменшення водних біоресурсів, виснаження цих водойм.

4. Відсутність впровадження системи дистанційного моніторингу для рибальських суден з метою контролю їх діяльності, блокування з їх боку підняття сплати за виловлені водні біоресурси.

Від себе хочу додати, що відомство тримає на контролі роботу всіх територіальних управлінь. Маємовизнати, що присутній не належний контроль

за промислового водних біоресурсів, а також неефективна робота із питань
рибоохоронної діяльності з боку Київського рибоохоронного патруля.

2.3. Робота Управління Державного агентства рибного господарства

м. Києва та Київської області

2.3.1. Мета та задачі діяльності Управління Державного агентства

рибного господарства

Державне агентство рибного господарства України – центральний орган
виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом
Міністрів України через Міністра аграрної політики та продовольства.

Метою Держрибагентства є реалізація державної політики у сфері
рибного господарства та рибної промисловості, охорони, використання та
відтворення водних біоресурсів, регулювання рибальства, безпеки
мореплавства суден флоту рибного господарства.

Задачами Держрибагентства є:

1) внесення на розгляд Міністра аграрної політики та продовольства
пропозицій щодо забезпечення формування державної політики у сфері
рибного господарства та рибної промисловості, охорони, використання та
відтворення водних біоресурсів, регулювання рибальства, безпеки
мореплавства суден флоту рибного господарства;

2) здійснення державного нагляду (контролю) у галузі охорони,
використання та відтворення водних біоресурсів; технічного стану
рибозахисних споруд; за дотриманням правил рибальства; за безпекою
мореплавства флоту рибної промисловості; за достовірністю подання
суб'єктами рибного господарства, пов'язаними з добуванням і використанням
водних біоресурсів, звітних даних про обсяги використання водних біоресурсів.

2.3.2. Структура Управління Державного агентства рибного господарства

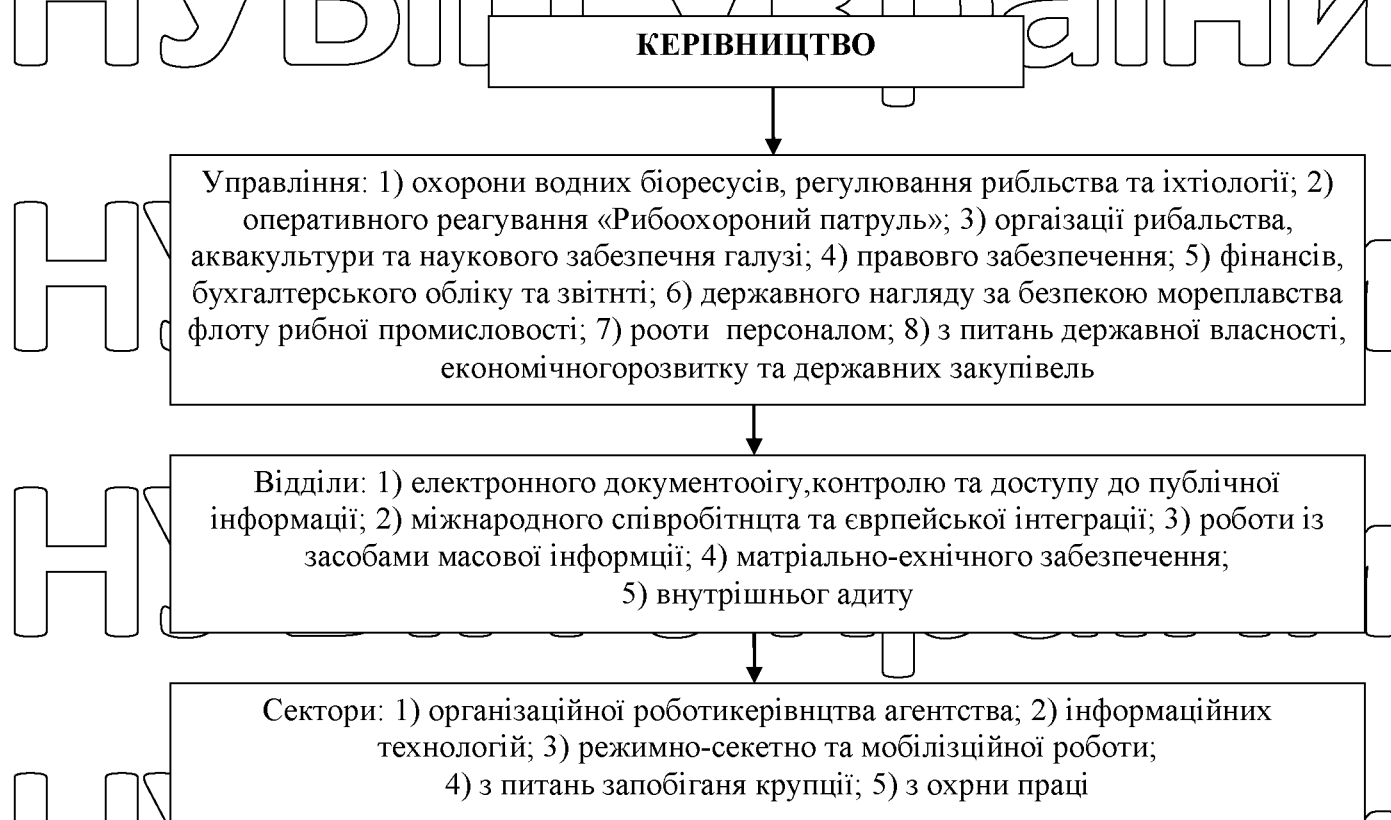

Рис. 2.2. Структура державного агентства м'ясопродукції та рибного господарства України

Законодавче регулювання Управління Державного агентства рибного господарства України наведено на рис. 2.3.

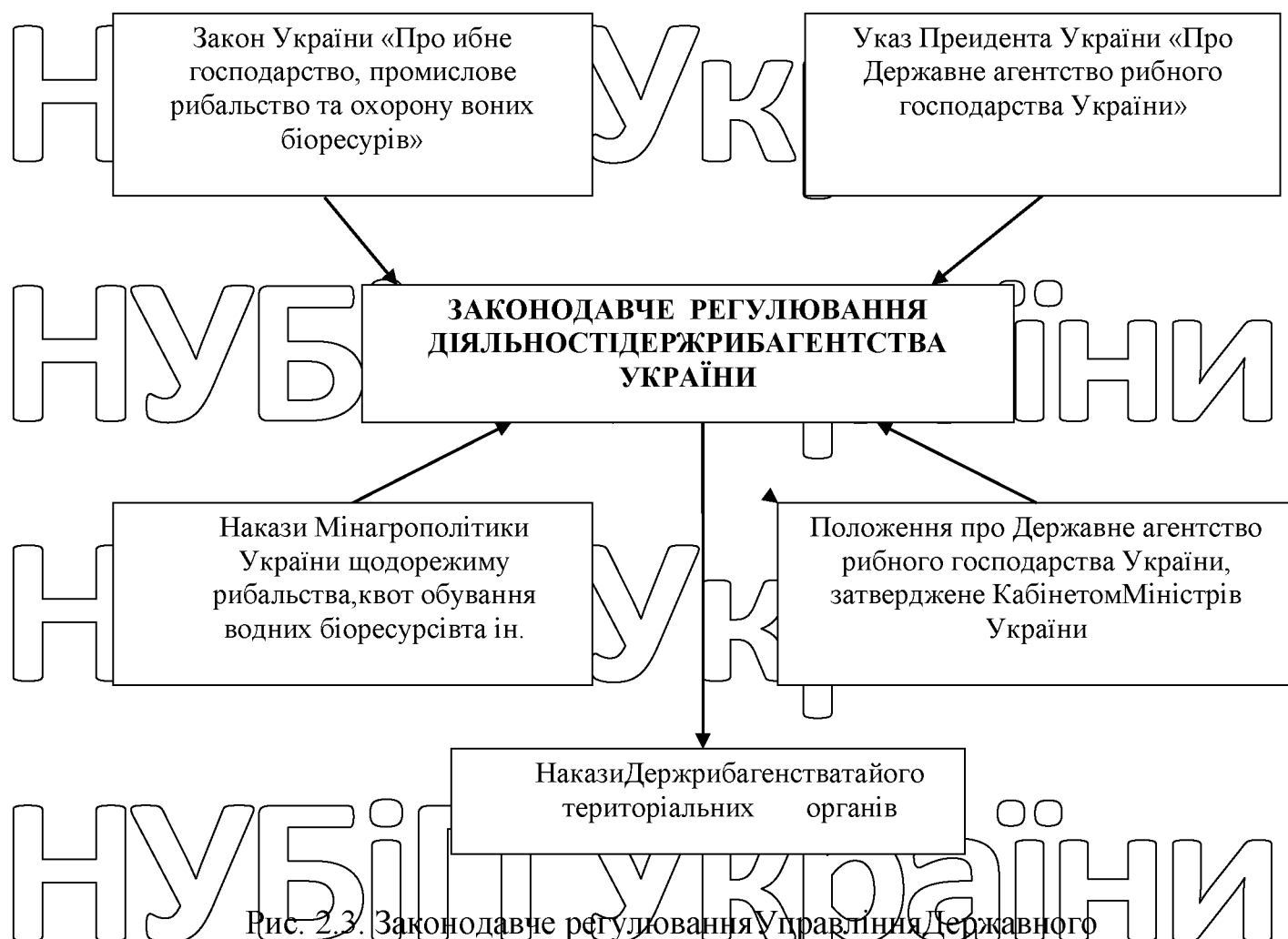

Рис. 2.3. Законодавче регулювання Управління Державного агентства меліорації та рибного господарства України

Нормативна база, відповідно до якої здійснюється державний нагляд (контроль) у сфері охорони водних біоресурсів:

1. Закон України від 05 квітня 2007 року № 877-V «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності».
2. Водний кодекс України від 06 червня 1995 року № 213/95-ВР.
3. Земельний кодекс України від 25 жовтня 2001 року № 2768-III.
4. Закон України від 01 червня 2000 року № 177-III «Про ліцензування певних видів господарської діяльності».
5. Закон України від 08 липня 2011 року № 3677-VI «Про рибне господарство, промислове рибальство та охорону водних біоресурсів».
6. Закон України від 13 грудня 2001 року № 2894-III «Про тваринний світ».

7. Інструкція про порядок спеціального використання риби та інших водних живих ресурсів, затверджена наказом Міністерства аграрної політики України та Міністерства охорони навколишнього природного середовища України від 11 листопада 2005 року № 623/404, зареєстрована у Міністерстві юстиції України 06 грудня 2005 року за № 1458/11738.

8. Уніфікована форма акту перевірки усфері охорони водних біоресурсів, що містить перелік питань для здійснення планових заходів державного нагляду (контролю), затверджена наказом Міністерства аграрної політики та продовольства України від 14 лютого 2013 року № 98, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 21 лютого 2013 року за № 301/22833.

9. Правила промислового рибальства в басейні Чорного моря, затверджені наказом Державного комітету рибного господарства України від 08 грудня 1998 року № 164, зареєстровані в Міністерстві юстиції України 09 березня 1999 року за № 147/3440.

10. Правила промислового рибальства в рибогосподарських водних об'єктах України, затверджені наказом Державного комітету рибного господарства України від 18 березня 1999 року № 33, зареєстровані в Міністерстві юстиції України 25 травня 1999 року за № 326/3619.

11. Тимчасові правила промислового рибальства в басейні Азовського моря, затверджені наказом Державного комітету рибного господарства України від 31 грудня 1999 року № 172, зареєстровані в Міністерстві юстиції України 25 січня 2000 року за № 43/4264.

12. Інструкція про порядок здійснення плучного розведення, вирощування риби, інших водних живих ресурсів та їх використання в спеціальних товарних рибних господарствах, затверджена наказом Державного комітету рибного господарства України від 15 січня 2008 року № 4, зареєстрована в Міністерстві юстиції України 28 січня 2008 року за № 64/14755.

13. Правила любительського і спортивного рибальства, затверджені наказом Державного комітету рибного господарства України від 15 лютого

1999 року № 19, зареєстрованів Міністерстві юстиції України 28 квітня 1999 року за № 269/3562.

14. Порядок штучногорозведення (відтворення), вирощування водних біоресурсів та їх використання, затверджений наказом Міністерства аграрної політики та продовольства України від 07 липня 2012 року № 414, зареєстрований в Міністерстві юстиції України 27 липня 2012 року за № 1270/21582.

15. Порядок контролю за додержанням ліцензійних умов провадження господарської діяльності, пов'язаної з промисловим виловом риби на промислових ділянкахрибогосподарських водойм, крім внутрішніх водойм (ставків) господарств, затверджено спільним наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва Міністерства аграрної політики України 02.04.2003 р. № 40/90.

16. Критерії, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності в галузі рибного господарства та визначається періодичність здійснення планових заходів державного нагляду (контролю) Державним агентством рибного господарства, затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 17.04.2013 № 276.

17. Наказ Міністерства аграрної політики та продовольства України «Про затвердження Ліцензійних умов провадження господарської діяльності, пов'язаної з промисловим виловом риби, крім внутрішніх водойм (ставків) господарств» від 31.05.2013 № 341, зареєстрованов Міністерстві юстиції України 17.06.2013 за № 983/23515 [6].

2.3.3. Положення про Управління Державного агентства рибного господарства

1. Управління Державного агентства рибного господарства м. Києві та Київської області (далі – Київський рибоохоронний патруль) є територіальним органом Державного агентства рибного господарства України, діє у складі Держрибагентства як відокремлений структурний підрозділ і йому підпорядковується. Повноваження Київського рибоохоронного патруля

поширюються на м. Київ та Київську область, територію та акваторії водних об'єктів в межах районів діяльності, визначених Держрибагентством.

2. Київський рибоохоронний патруль у своїй діяльності керується Конституцією і законами України, указами Президента України та постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України, актами Кабінету Міністрів України, нормативно-правовими актами Міністерства юстиції України, наказами Міністра аграрної політики та продовольства України, дорученнями Міністра аграрної політики та продовольства України, його першого заступника та заступників, наказами Держрибагентства, дорученнями Голови Держрибагентства, актами місцевого самоврядування, а також цим Положенням.

3. Основним завданням Київського рибоохоронного патруля є реалізація повноважень Держрибагентства у сфері рибного господарства та рибної промисловості, охорони, використання і відтворення водних біоресурсів та регулювання рибальства в районі діяльності.

4. Київський рибоохоронний патруль є правоохоронним органом, який для виконання його повноважень державою забезпечується транспортними засобами, приладами спостереження, зброєю, спеціальними засобами, відео- і фототехнікою, спецдіягом тощо.

5. Київський рибоохоронний патруль в районі діяльності та відповідно до покладених на нього завдань:

5.1 Видає, переоформлює, видає дублікат та анулює дозвіл на спеціальне використання водних біоресурсів у рибогосподарських водних об'єктах (їх частинах) та підтвердження законності вилучення водних біоресурсів із середовища їх існування та перероблення продуктів лову (у разі необхідності суб'єкту господарювання для здійснення зовнішньо-торгівельних операцій) відповідно до законодавства України.

5.2 Видає та скасовує передбачені законодавством документи на право добування водних біоресурсів, а також на право переселення та утримання в неволі чи напіввільних умовах водних біоресурсів.

5.3 Забезпечує організацію та здійснює державний нагляд (контроль) у галузі охорони, використання і відтворення водних біоресурсів.

5.4 Забезпечує організацію роботи з штучного розведення, вирощування риби, інших водних біоресурсів, їх використання у рибогосподарських водних об'єктах.

5.5 Здійснює державний контроль технічного стану рибозахисних споруд, проведення рибозахисних заходів на водозабірних та інженерних спорудах меліоративних систем.

5.6 Здійснює контроль за дотриманням використання лімітів (частки лімітів) та прогнозів допустимого вилову водних біоресурсів.

5.7 Надає в установленому порядку пропозиції та здійснює контроль щодо рівневого режиму роботи рибогосподарських водних об'єктів.

5.8 Здійснює державний нагляд (контроль) за дотриманням правил використання, порядку придбання та збуту об'єктів тваринного світу в частині водних біоресурсів.

5.9 Готує та вносить в установленому порядку в доведення законодавства з питань, що належать до повноважень Держрибагентства.

5.10. Бере участь у роботах з ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій природного та техногенного характеру, які спричиняють або можуть спричинити погіршення умов існування або масову загибель водних біоресурсів.

5.11 Проводить роз'яснювальні заходи з питань охорони, використання і відтворення водних біоресурсів та регулювання рибальства.

5.12. Складає і надає за належністю інформацію та звітність за результатами основної та інших видів діяльності.

5.13. Здійснює передбачені законодавством заходи щодо регулювання рибальства.

5.14. Контролює подання суб'єктами аквакультури звітної інформації щодо обсягів виробництва продукції аквакультури, контролює аквакультури

під час розведення та/або вирощування чужорідних та місцевих видів гідробіонтів.

5.15. Забезпечує належне опрацювання поданих користувачем документів для здійснення штучного розведення, вирощування риби, інших водних біоресурсів та їх використання в спеціальних товарних рибних господарствах.

5.16. Бере участь у розробленні та виконанні державних та регіональних цільових програм, що стосуються розвитку рибного господарства та рибної промисловості, охорони, використання і відтворення водних біоресурсів та регулювання рибальства.

5.17. За дорученням Голови Держрибагентства виконує інші завдання, визначені законодавством України.

6. Київський рибоохоронний патруль з метою організації своєї діяльності:

6.1. Здійснює добір кадрів, веде звітно-облікову документацію з кадрових питань, організовує роботу з підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації державних службовців та працівників Київського рибоохоронного патруля.

6.2. Забезпечує ефективне, результативне і цільове використання бюджетних коштів.

6.3. Веде планово-фінансову роботу в Київському рибоохоронному патрулі, здійснює контроль за використанням фінансових і матеріальних ресурсів, забезпечує організацію та вдосконалення бухгалтерського обліку.

6.4. Розглядає звернення громадян, що належать до компетенції Київського рибоохоронного патруля, виявляє та усуває причини, що призводять до подання ними скарг.

6.5. Забезпечує доступ до публічної інформації, що перебуває у його володінні.

6.6. Забезпечує у межах своїх повноважень реалізацію державної політики стосовно захисту інформації з обмеженим доступом.

6.7. Забезпечує у межах своїх повноважень виконання завдань з мобілізаційної підготовки та мобілізації.

6.8. Організовує роботу з укомплектування, зберігання, обліку та використання архівних документів в Київському рибоохоронному патрулі.

6.9. Здійснює інші функції, пов'язані з виконанням покладених на Київський рибоохоронний патруль завдань, в межах законодавства України.

7. Київський рибоохоронний патруль має право:

7.1. Залучати до виконання окремих робіт, участі у вивченні окремих питань вчених і фахівців, спеціалістів органів виконавчої влади, підприємств, установ, організацій (за погодженням з їх керівниками), представників інститутів громадянського суспільства.

7.1. Одержувати безоплатно від державних органів та органів місцевого самоврядування, підприємств, установ і організацій незалежно від форми власності та їх посадових осіб, а також громадян та їх об'єднань інформацію, документи і матеріали, необхідні для виконання покладених на Київський рибоохоронний патруль питань.

7.2. Скликати наради для сприяння здійсненню покладених на Київський рибоохоронний патруль завдань.

7.3. Видавати та скасовувати передбачені законодавством документи на право добування водних біоресурсів, а також на право переселення та утримання в неволі чи напіввільних умовах водних біоресурсів.

7.4. Подавати позови про відшкодування шкоди, заподіяної суб'єктами господарювання та громадянами, внаслідок порушення законодавства в галузі охорони, використання і відтворення водних біоресурсів.

7.5. Ініціювати в установленому законом порядку тимчасове зупинення діяльності суб'єктів рибного господарства, під час проведення яких порушуються вимоги законодавства з питань охорони, використання і відтворення водних біоресурсів.

7.6. Визначати в установленому порядку строки та місця заборони лову водних біоресурсів в рибогосподарських водних об'єктах (їх частинах) та забезпечувати контроль за їх дотриманням.

7.7. Вимагати від суб'єктів рибного господарства подання звітів про обсяги спеціального використання водних біоресурсів та контролювати їх достовірність.

7.8. Здійснювати передбачені законодавством заходи щодо регулювання рибальства.

7.9. Використовувати за погодженням із Міністерством внутрішніх справ України спеціальні транспортні засоби, які мають графічні забарвлення, написи та емблему.

7.10. Залучати до охорони водних біоресурсів громадських інспекторів рибоохорони.

7.12. В межах компетенції погоджувати режими експлуатації водних об'єктів та забезпечувати державний контроль за їх дотриманням.

8. Посадові особи Київського рибоохоронного патруля здійснюють державний контроль та управління в галузі охорони, використання і відтворення водних біоресурсів та мають такі повноваження:

8.1. Здійснювати державний нагляд (контроль) за дотриманням правил використання, порядку придбання та збуту об'єктів тваринного світу в частині водних біоресурсів.

8.2. Давати обов'язкові до виконання письмові вказівки (приписи) про усунення порушень у галузі охорони, використання і відтворення водних біоресурсів.

8.3. Перевіряти документи на право використання водних біоресурсів, зупиняти транспортні (у тому числі плавучі) засоби та проводити огляд речей, транспортних (у тому числі плавучих) засобів, знарядь рибальства, добутої продукції та інших предметів.

8.4. Безперешкодно користуватися при виконанні службових обов'язків послугами попутного водного і сухопутного транспорту та засобами зв'язку, що належать користувачам водних біоресурсів усіх форм власності.

8.5. Безоплатно одержувати від органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій, громадян, іноземців та осіб без громадянства статистичні, інші довідкові та інформаційні матеріали, пояснення, необхідні для визначення стану охорони, відтворення і використання водних біоресурсів, а також повідомлення про аварійні забруднення довкілля,

8.6. У разі неможливості встановлення особи правопорушника на місці вчинення правопорушення доставляти його до правоохоронних органів чи в приміщення виконавчого органу сільської, селищної, міської, районної у місті (у разі створення) ради для складення протоколу про адміністративне правопорушення.

8.7. Вилучати в осіб, які порушують законодавство у галузі охорони використання та відтворення водних біоресурсів, зняття для добування водних біоресурсів, транспортні (у тому числі плаваючі) засоби, обладнання та предмети, що були знаряддями правопорушення, незаконно добуті водні біоресурси, а також відповідні документи на них.

8.8. Проводити у випадках, встановлених законом, фотографування, звукозапис, фото- і відеозйомку як допоміжні засоби для запобігання і виявлення порушень законодавства в галузі охорони, використання і відтворення водних біоресурсів.

8.9. Викликати посадових осіб, громадян України, іноземців та осіб без громадянства для надання усних або письмових пояснень зв'язку з порушенням законодавства у галузі охорони, використання і відтворення водних біоресурсів.

8.10. Безперешкодного доступу до території (у тому числі об'єктів природно-заповідного фонду) і приміщень підприємств, установ та організацій, які здійснюють добування, утримання, зберігання або переробку

водних біоресурсів, з метою здійснення контролю за дотриманням вимог законодавства в галузі охорони, використання і відтворення водних біоресурсів.

8.11. Визначати розмір збитків, завданих рибному господарству, затвердженими таксами та/або методиками.

8.12. Складати протоколи та розглядати в установленому законом порядку справи про адміністративні правопорушення у галузі охорони, використання і відтворення водних біоресурсів

8.13. Вилучати знаряддя добування (вилову) водних біоресурсів, транспортні засоби, обладнання та предмети, що були знаряддями правопорушення у галузі охорони, використання та відтворення водних біоресурсів, а також незаконно добуті водні біоресурси у разі неможливості встановлення власника зазначеного майна.

8.14. Вимагати від суб'єктів рибного господарства подання звітів про обсяги спеціального використання водних біоресурсів та контролювати їх достовірність.

8.15. Здійснювати перевірку знарядь добування, контролювати їх кількість, перевіряти відповідність вимогам законодавства у галузі охорони, використання і відтворення водних біоресурсів.

8.16. Здійснювати передбачені законодавством заходи щодо регулювання рибальства.

8.17. Інші повноваження відповідно до законодавства⁹. Під час виконання службових обов'язків посадові особи Київського рибоохоронного патруля мають право на носіння форми встановленого зразка, а також на носіння, і застосування табельної зброї та інших спеціальних засобів відповідно до закону.

10. Держава гарантує посадовим особам Київського рибоохоронного патруля та членам їхніх сімей захист честі, гідності, здоров'я та майна від злочинних посягань та інших протиправних дій.¹¹ Київський рибоохоронний патруль здійснює свої повноваження безпосередньо.

12. Київський рибоохоронний патруль під час виконання покладених на нього завдань взаємодіє з місцевими державними адміністраціями, органами місцевого самоврядування, а також підприємствами, установами, організаціями на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці, які координують діяльність Київського рибоохоронного патруля і сприяють йому у виконанні покладених на нього завдань.

13. Київський рибоохоронний патруль у межах своїх повноважень видає акти організаційно-розпорядчого характеру.

13.1. Акти Київського рибоохоронного патруля, що не відповідають вимогам законодавства України, скасовуються Головою Держрибагентства повністю чи в окремі частині, в тому числі за дорученням Міністра аграрної політики та продовольства, а також Міністра аграрної політики та продовольства у разі відмови Голови Держрибагентства скасувати такий акт.

14. Київський рибоохоронний патруль очолює його начальник, який призначається на посаду та звільняється з посади за погодженням з Міністром аграрної політики та продовольства України та головою місцевої державної адміністрації Головою Держрибагентства.

Начальник Київського рибоохоронного патруля діє на підставі виданої Держрибагентством довіреності.

Начальник Київського рибоохоронного патруля може мати заступників, які призначаються на посаду та звільняються з посади Головою Держрибагентства за погодженням з Міністром аграрної політики та продовольства України.

15. Начальник Київського рибоохоронного патруля (територіальний орган):

15.1. Очолює Київський рибоохоронний патруль, здійснює керівництво його діяльністю, несе персональну відповідальність за організацію та результати його роботи.

15.2. Організовує та забезпечує виконання наказів Держрибагентства та доручень Голови Держрибагентства.

15.3. Вносить пропозиції Голові Держрибагентства щодо пріоритетів роботи Київського рибоохоронного патруля і шляхів виконання покладених на нього завдань, подає на затвердження плани роботи Київського патруля (річні, піврічні).

15.4. Звітує перед Головою Держрибагентства щодо виконання покладених на Київський рибоохоронний патруль завдань та планів роботи.

15.5. Здійснює добір кадрів до Київського рибоохоронного патруля відповідно до законодавства про працю та про державну службу.

15.6. Організовує роботу з підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників Київського рибоохоронного патруля.

15.7. Призначає на посади та звільняє з посад керівників структурних підрозділів Київського рибоохоронного патруля, державних службовців та інших працівників Київського рибоохоронного патруля. Присвоює ранги державним службовцям, приймає рішення щодо їх заохочення та притягнення до дисциплінарної відповідальності (крім своїх заступників).

15.8. Поручує перед Головою Держрибагентства питання про присвоєння чергового рангу державного службовця заступникам, а також щодо заохочення та притягнення їх до дисциплінарної відповідальності.

15.9. Видає накази Київського рибоохоронного патруля.

15.10. Забезпечує дотримання працівниками Київського рибоохоронного патруля вимог законодавства України з питань державної служби, правил етичної поведінки, запобігання корупції, вживає заходів щодо недопущення та врегулювання конфлікту інтересів у разі його виникнення.

15.11. Здійснює інші повноваження відповідно до законодавства України

[19]

2.3.3.4. Організація роботи Київського рибоохоронного патруля

Управління Київської області на Київському водосховищі

Наказ № НОД-105/6 22/6 від 13.03.202272 р. Управління Державного агентства рибного господарства України в м. Києві та Київської області «Про заходи із забезпечення охорони водних біоресурсів у період нересту»»

Рис. 2.3.3.1 Робота рибоохоронного патруля.

На виконання вимог Закону України «Про рибне господарство, промислове рибальство та охорону водних біоресурсів» від 08 липня 2011 року № 3677-VI (зі змінами), наказу Державного комітету рибного господарства України від 18 березня 1999 року № 33 «Про затвердження Правил промислового рибальства Міністерстві юстиції України 25 травня 1999 року за № 326/3619 (зі змінами), наказу Державного комітету рибного господарства України від 15 лютого 1999 року № 19 «Про затвердження Правил любительського і спортивного рибальства та Інструкції про порядок обчислення та внесення платежів за спеціальне використання водних живих ресурсів при здійсненні любительського і спортивного рибальства», зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 28 червня 1999 року за № 269/3562 (зі змінами), Плану заходів щодо підготовки і проведення весняно-літньої

нерестової заборони у 2020 році затвердженого Головою Державного агентства рибного господарства України від 26 лютого 2018 року, з урахуванням погодження Інституту рибного господарства НААН України від 13 березня 2018 року № 173-03/18, з метою забезпечення охорони та збереження у належному стані середовища існування, шляхів міграції та місць природного відтворення водних біоресурсів (нерестовищ) у рибогосподарських водних об'єктах у районі діяльності Управління Державного агентства рибного господарства у м. Києві та Київській області (далі – Київський рибоохоронний патруль)

НАКАЗУЮ: 1. Встановити терміни заборони на лов (добування) водних біоресурсів (за винятком науково-дослідного лову, який проводиться за спеціальними дозволами підконтролем органів рибоохорони) у весняно-літній період їх природного відтворення (нересту) у 2020 році на водних об'єктах у районі діяльності Київськогорибоохоронного патруля: у всіх водосховищах і озерах з затоками, протоками, включаючи зону підтоплення – з 1 квітня по 9 червня (включно); у всіх річках та їх корених водах – з 1 квітня по 20 травня (включно); – з 1 квітня по 29 червня (включно).

2. Встановити терміни заборони на лов (добування) раків у весняно-літній період виношування ними ікри, личинок, першої і другої шльок у 2020 році – з 1 квітня по 13 червня та з 15 липня по 1 вересня.

3. У термін заборони на лов (добування) водних біоресурсів на рибогосподарських водоймах забороняється:

1) використання плавзасобів у визначених місцях нересту, за винятком суден, зазначених у Переліку суден, яким дозволено пересування у заборонених для рибальства зонах у нерестовий період 2021 року;

2) проведення днопоглиблювальних, вибухових та інших робіт, добування будівельних матеріалів у місцях масового нересту водних біоресурсів;

3) здійснення підводного полювання.

4. Місяця до Переліку місць (нерестовищ) у районі діяльності Київського
рибоохоронного патруля, на яких забороняється лов (добування) водних
біоресурсів у 2020 році

В 2021 році відбулися зміни тт понад як в 10-разів. Цк спмятимо тому, що
омоби які займаються незаконним виловом – задумуються чи варто
браконерити.

ТАКСИ за незаконний вилов риби **ЗБІЛЬШЕНО**

		БУЛО*	СТАЛО*
ЩУКА		340 грн	3468 грн
СУДАК		510 грн	3587 грн
ОКУНЬ		17 грн	3162 грн
БІЛИЗНА		255 грн	1649 грн
ПЛІТКА		85 грн	1564 грн
ЛЯЩ		170 грн	1649 грн
КРАСНОПІРКА		68 грн	1564 грн
РАК		25,5 грн	3332 грн
ПЛОСКИРКА		34 грн	1564 грн
САЗАН		306 грн	3706 грн
СОМ		425 грн	5117 грн
ЛИН		119 грн	1598 грн

* - за 1 екз.

На період заборони дозволити любительський і спортивний лов до
3 (стрьох) кг риби за світлової донною вудкою з одним гачком і спінінгом з
берегової смуги водою і річок у місцях зазначених у Переліку місць,
визначених для любительського рибальства у період весняно-літньої
заборони.

6. Начальникам відділів рибоохоронних патрулів № 1, 2, 3 або особам,
що їх заміщують: 1) вжити заходи щодо зняття користувачами водних
біоресурсів знарядь лову з доповіді до 02 квітня 2020 року;

2) через засоби масової інформації забезпечити оповіщення населення та зацікавлених підприємств, (нересту) у 2020 році, місяця, визначені для любительського рибальства та недопущення порушення порядку придбання чи збуту водних біоресурсів;

3) посилити охорону водойм, місць нерестовищі шляхів підходу до них п'лдників риб. Залучити до України, Державну екологічну інспекцію, користувачів водних біоресурсів, громадські підприємства, установи, організації.

Осіб, які порушують правила рибальства про заборону вилову водних біоресурсів у нерестовий період, притягувати до відповідальності згідно чинного законодавства.

7. Відділу іхтіології:

1) спільно з Інститутом рибного господарства НААН України та рибогосподарськими підприємствами організувати іхтіологічні спостереження за ходом нересту риби; 2) посилити контроль за рівневими показниками на Київському та Канівському водосховищах, а також водосховищах комплексного призначення

8. Відділу іхтіології, начальникам відділів рибоохоронних патрулів № 1, 2, 3 або особам, що їх заміщують, щодня доповідати про хід нересту та подавати відповідну інформацію за належністю.

9. Контроль за виконанням цього наказу залишаю за собою.

2.5. Заходи щодо охорони та вселення водних біоресурсів на Київському водосховищі

Відповідно до Законів України «Промісцеві державні адміністрації», «Про тваринний світ», «Про рибне господарство, промислове рибальство та охорону водних біоресурсів», наказу Управління Державного агентства рибного господарства у м. Києві та Київській області від 13 березня 2020 року № НОД-105/6 «Про заходи із забезпечення охорони водних біоресурсів у період нересту» та з метою здійснення заходів щодо охорони

водних біоресурсів у водоймах області і поліпшення середовища їх існування були проведені такі заходи щодо боротьби з порушенням правил рибальства та незаконним заняттям рибним або іншим добувним промислом водних біоресурсів у Київській області в нерестовий період 2020 року:

1. До 01 квітня створені рейдові групи для боротьби з порушеннями правил рибальства.

2. З 01 квітня по 30 травня (включно) проведені рибоохоронні рейди на Київському водосховищі та на Канівському водосховищі; з 01 квітня по 10 травня (включно) – на р. Рось та р. Роставиця; з 01 квітня по 10 травня

(включно) – на р. Тетерів, р. Уж, р. Прип'ять, р. Десна та на внутрішніх водоймах Київської області; з 01 квітня по 1 червня (включно) – щодо порушення порядку перевезення, придбання чи збуту риби, інших водних біоресурсів на ринках, місцях стихійної торгівлі шз автошляхах; з 01 квітня по

19 червня (включно) – щодо виготовлення та збуту заборонених знарядь лову риби та інших чр водних біоресурсів. З 01 квітня по 19 червня (включно) проведена агітаційно-масова робота щодо недопущення порушень рибоохоронч рчного законодавства.

4. У період нересту висвітлено результати проведення рибоохоронних рейдів у засобах масової інформації, а також інфч

т ччормування Київської обласної державної адміністрації про вжи ті заходи та мччпроведену роботу щодо охорони водних біоресурсів у м ччмм- водоймах області і поліпшення середовища їх існування у нерестовий період мччмд 2020 року.

року.

2.6. Підведення підсумуів роботи роботи Управління Державного агентства ммеліорації ип рибного господарства м. Києва

Київський рибоохоронний патруль розпочав роботу

16 червня 2016 року. 44 рибних патрульних пройшли фахове навчання із профільного законодавства, іхтіології, гідрології, спортивної та вогневої підготовки, курс управління плавзасобами та надання першої медичної

допомоги. Після навчання рибоохоронні патрульні пройшли стажування у фахівців з Норвегії та Литви.

У січні 2017 р. Київський рибоохоронний патруль отримав нову сучасну техніку, яка була задіяна в слідкуванні за дотримання правил рибальства на водоймах Київської області.

На оснащення «пілотного» Київського рибоохоронного патруля було виділено 15 млн. грн., кошти з державного бюджету. Відбір підрядників та закупівля човнів та автівок проводилися через систему ProZorro, що дозволило зекономити більше 1 млн. гривень. Цей досвід буде використаний і для інших регіонів

України. Зекономлені кошти були направлені на придбання додаткового оснащення, вкрай необхідного для роботи патруля на воді – ехолотів, приладів нічного бачення, станцій зв'язку.

За 2021 рік Київський рибоохоронний патруль провів 2142 рибоохоронних рейди та викрив 388250\2\51 порушення. Збитки, завдані рибному господарству внаслідок цих порушень, складають 2 млн грн. Це майже на 1 млн грн більше 5×5 , порівняно з останнім роком роботи старої рибінспекції (червень 2015 – червень 2016), що доводить ефективність патруля [30].

В Держрибагентстві зазначили 5×5 , що створюючи рибоохоронний патруль за мету було поставлено змін у підході до роботи – фокус не на кількісних показниках виявлених порушень, а фіксації грубих порушень.

В рамках проведених оперативних заходів рибоохоронним патрулем Київщини вилучено 13,3 тон виловлених біоресурсів, що на 39% більше ніж за минулі роки. З них – 6884 кг при незаконному придбанні чи збуті риби, 3833 кг – у рибалок-любителів, 1745 кг – за актами вилучення безхазяйного майна, 909 кг – у п'яв рибалок-промисловиків.

Патрулем затримано 345 транспортних засобів та вилучено 1109 незаконних знарядь лову. За 12 місяці роботи складено 1880 справ та направлено в суд для притягнення порушників до відповідальності.

При здійсненні рибоохоронних рейдів патруль проводить превентивні заходи. Значна увага приділяється виявленню грубих порушень правил рибальства. Так, за останній місяць п'ять 2021 р. було проведено низку гучних операцій. Зокрема, 8 грудня на р. Тетерів, де заборонена будь-яка рибогосподарська діяльність, затримано порушників, які незаконно вловили 115 кг риби. На порушників відкриті кримінальні провадження за ст. 249 ККУ (незаконне занявпяття рибним промислом) [28].

Також, 22 та 26 грудня на ринках Київщини задокументовано 3-х порушників, які проводили незаконну реалізацію 552 кг риби, серед якої була риба, занесена до Червоної книги України п'ять – 5 кг м'яся річкового. Складені та передано до суду адміністративні протоколи за ч.1 та ч.2 ст.88-1 КУпАП [29].

Також на затриманих порушників я виявлено складено протоколи за ч.3., ч.4, ч.5 ст.85 КУпАП.

У 2021 році Київський рибоохоронний патруль підтримував заходи із зариблення водойм області. Так, за участі патруля було випущено 1621004 екз. риби.

З 8 по 18 січня 2019 року Київський рибоохоронний патруль зафіксував 55 порушень на водоймах. З них п'ять порушень було виявлено на зимувальних ямах. Загальна сума збитків становить 3859 грн. В ході проведення рибоохоронних заходів вилучено 32 п'яти кг незаконної риби, 16 сіток з жилки, 3 човни, та 2 екз. колючого знаряддя лову для вилову методом багріння. За 10 днів було виявлено та вилучено з водойм Київщини 14 од. сіток та 1 од. ятвівар, власників яких встановити не вдалося. На ринках Київщини патруль запинив незаконний продаж майже 100 кг риби.

У період з 1 по 31 серпня 2021 року рибоохоронними патрульними Київщини було здійснено 12 рейдів на водоймах та ринках області. В результаті проведених заходів спільно з правоохоронними органами та громадськими інспекторами рибоохорони

було виявлено 208 порушень природоохоронного законодавства. З них 54 правопорушень є грубими за ч. 4 ст. 85 КУпАП (вилов риби та тваринного світу). Також складено 94 протоколи за ч. 3 ст. 85 КУпАП (порушення правил рибальства), з яких 12 – на користувачів (промисловиків), т.к. за ч. 1 ст. 88-1 КУпАП

(порушення порядку придбання, збуту та розповсюдження об'єктів тваринного світу), 6 – за ст. 85-1 КУпАП (виготовлення, збут, зберігання чи реклама заборонених знарядь лову), 5 – за ст. 188-5 КУпАП (невиконання законних розпоряджень чи приписів) та 1 – за ст. 90

КУпАП (вилов червонокнижної риби). Крім цього, оформлено 30 актів

виявлення та вилучення безхазяйного майна, в тому числі 9 приписів користувачам і направлено чотири подання на скасування режимів СТРТ.

Протягом даного періоду на порушників накладено штрафів у розмірі 48161 грн. Сума завданих збитків склала 175633 грн. В ході проведених заходів інспектори вилучили 334 кг водних біоресурсів. З них 203 кг на водоймах, 121 кг – за незаконне придбання чи збут та ще 10 кг – за актами виявлення та вилучення безхазяйного майна. А також конфіскували 95 од. заборонених знарядь лову, серед яких понад 1,5 кілометрів сіток.

РОЗДІЛ 3. ПРОЕКТ ВПРОВАДЖЕННЯ ОПТИМІЗАЦІЙНИХ ТА ОХОРОННИХ ЗАХОДІВ ДЛЯ КИЇВСЬКОГО ВОДОСХОВИЩА ТА ЙОГО ЕФЕКТИВНІСТЬ

3.1. Суть та етапи проекту впровадження оптимізаційних та охоронних заходів для Київського водосховища

Проект впровадження оптимізаційних та охоронних заходів для Київського водосховища повинен включати наступні етапи:

1. Проведення меліоративних заходів щодо очищення перестовищ і утворення місць для нересту.

На даний момент на Київському водосховищі значної шкоди завдає внесена до Червоної книги рослина – водяний горіх плаваючий (чилім, рогульник, бичача голова, чортів горіх та інші), яка розмножилася настільки, що покриває величезні водні площі. Горіх негативно впливає на екосистему Дніпра, завдаючи колосальної шкоди рибним запасам.

Зарості водяного горіха призводять до зменшення рибопродуктивності у середньому на 400 тонн щорічно. Така ситуація спричинена тим, що ця рослина сповільнює розвиток фітопланктону – генератора їсню. Під ним риба не живе – там «мертва вода».

Восени вся маса горіха опускається на дно і там гніє, що стає причиною зимової задухи, під час якої гинуть десятки тонн риби. Та й для людини рослина небезпечна: колючки легко пробивають підошву літнього взуття.

Ще недавно чилім вважалася червонокнижною рослиною майже у всіх європейських країнах. Але після того, як він неймовірно розрісся, фактично всі країни викреслили його зі своїх Червоних книг. Заповідним він залишився тільки в Литві і у нас.

Водяний горіх – однорічна рослина. Проростання насіння починається появою назовкі оболонки плоду зародкового корінчика. Незалежно від глибини занурення плоду в мулі корінчик спочатку росте вгору, а не вниз, як

це властиво всім рослинам, і тільки з появою стебелця він згинається дугою і прикріплюється до ґрунту.

Більша сім'ядоля випускає назовні пліднодібного за будовою до корінця довгого ниткоподібного тяжа, на якому тримається горіх, що виконує функцію якоря. При підйомі рівня води рослиною може відриватися від ґрунту і

вільно плавати. Потрапивши на мілководдя і досягнувши певної глибини, вона знову заякорюється і укоріняється. Довжина стебла залежить від глибини, але не буває довшою за 2 метри. На поверхні водної рослини формує одну чи кілька,

іноді понад 10 розеток. У пазухах розеткових листків на поверхні води

розвиваються білі квітки, після запліднення яких зав'язі занурюються під воду, де й розвиваються плоди, захищені підлистям. Восени вони опадають на дно водойми, прикріплюються до його поверхні нізками. Тут вони перебувають

довго, доки навколишні умови пробудять насіння до проростання. Це не обов'язково настає наступного року.

Для зменшення біомаси водяного горіха буде доцільно використати біологічний метод, запустити у місця заростання водосховища білого амура.

Щільність його заселення залежить від щільності рослинності у водоймі. При цьому необхідно мати на увазі, що маса з'їденої зелені однією рибиною

протягом доби дорівнює її власній масі, а для приросту 1 кг живої маси їй треба з'їсти 30-70 кг рослинності. Для знищення заростей водяного горіха, маса яких на одному гектарі може досягати 2-4 тонн протягом трьох літніх місяців

необхідно вселити на один гектар 70-140 білих амурів трирічного віку із середньою масою 0,3 кг, або загальною масою 20-45 кг. Це дасть змогу

видалити частину біомаси водяного горіха, не забруднюючи водойму зкошеною рослинністю, не використовувати техніку для видалення рослинності, уникнути зимової задухи риби із загнивання водяного горіха, і не

порушуючи законодавство [15].

Застосування штучних нерестовищ є одним із традиційних заходів із покращення умов природного відтворення водних біоресурсів.

За даними НБО, розробленого Інститутом рибного господарства НААН, термін встановлення штучних нерестовищ – друга декада квітня – перша декада травня. Їх оптимальна кількість для Київського водосховища (у межах Київської області) складає 2,5 тис. Місцевстановлення – уздовж бетонної дамби Київського водосховища [2].

Оскільки рибалки-аматори разом із патрулями рибоохорони встановлюють около 300-500 нерестовищ, доцільно встановлювати оптимальну кількість нерестовищ із синтетичного матеріалу, що дасть можливість максимальному відтворенню цінних промислових видів риб таких як: судак, лящ, сазан.

Для покращення якості природних нерестовищ доцільно проводити землерийні роботи за допомогою земснарядів-екскаваторіву кількості 10 машин, які працюватимуть з червня по жовтень, це дасть змогу поступово відновити нерестовища, і в подальшому підтримувати їх задовільний стан [1].

2. Рекомендовані для вселення види риб.

Хоча в київське водоспа пая ховище уже були вселені певні види риб залишається ще багато інших видів, які доцільно було б вселити в дане водосховище. Одним із таких риб являється веслоніс. Веслоніс (*Polyodon spathula*) – прісноводна риба з ряду осетероподібних, єдиний представник монотипового роду Веслоніс (*Polyodon*). Переважно живе в озері Ері та річці Міссісіпі, а також у деяких річках яляях, що впадають у Мексиканську затоку. Єдиний вид пая осетероподібних, що живиться планктоном, фітопланктоном і детритом, я пяр плаває з постійно відкритим ротом відціджує його зябровими щетинками. Також живиться двостулковими і Ракоподібними.

Довжина сягає 2 м, а маса 75 кг. Має ір рострум веслоподібної форми, який складає близько третини всієї довжини ррврни тіла. Вважається, що цей ніс має чутливі електрорецептори для виявлення ррря поживи, а також для навігації під час міграції до нерестовищ. Нерієст починається у квітні-травні,

копитемпература води рівна $+14...+16^{\circ}\text{C}$. Нерррррреститься у товщу води. Підчас нересту часто утворює великі рскупчення.

Через м'ясо та ікру має важляр иве промислове значення в Північній Америці. Перша спроба інтродукції веслон е нуфноса із США в Україну відбулася у 1974 р. На початфеуку 1980-х р.р. через аварійну ситуацію весьвирощений матеріал був втрачений. Вдруге ембріони веслоноса були завезені у 1991 р. із Росії, де дфнуе яю того часу вже почалися роботи з відтворення. Спочатку ними займався еЕЕя Одеський рибкомбінат, а з 2000 р.

веслоніс 'явився у водоймах рибного господарства «Черкасирибгосп». Станом на 2018 рік багато рибних господарств Увее країни займаються вирощуванням веслоносів, а Одеський риеяякомбінат, та «Черкасирибгосп» отримали статус репродукторів [4].

Оскільки даному виду риб длітніія нерееяеяе ступотрібна наявність течії, в Київському водотінтсховищі цей вид не зможе відтееяеяворюватись самостійно, пееяний вид не стане інвазивним і його популяеееецію буде легко контролювнн бнати. Закупівлю молоді можна проводити на заводах еярепродукторах.

3. Зариблення водосховищан .

Задля збільшення продукф фнгивності КиєвЕЕського водосховища, доцільно поповнювати популяцію тр нфнфнаких видів ЕЕе риби як білий амур і білий товстолоб штучно, це зумовл я ене не спрннможністю даних видів риб відтворюватись природньо в умованфнних водосховища. Доцільне щорічне зариблення рибопосадковим матеріалом середньою масою однієї особини 130-150 г при 10%-ному промисловому повефя рненні риби, а саме білоготолстолаба [17].

Со Також доцільно зариблювафяфяти водосховище молдмрдьо стерляді масою 30-60 грамів на рффегулярній основі кількістю сочо 100000 екз. Оскільки вид являється чер фяфвонокнижним ф його вилов заб'одчярронений, це дасть змогу поступове відновлювати чисельнісяррять даного виду риб, а в майбутньому дозволити вилов даного виду.

4. Інші заходи для підвищення продуктивності.

Для оптимального проходження нересту на природних нерестовищах на Київському водосховищі доцільно створити комісію, яка включатиме спеціалістів із гідроенергетики, рибоохоронного патруля і спеціалістів із водних ресурсів, за для розробки плану набору і скиду води. Який не осушуватиме нерестовища під час нересту. Також слід створити патрульні місця, на яких буде проводитись контроль за проходженням нересту.

Доцільніше всього буде максимально наповнити водосховище водою, і визначити, яку кількість води можна скинути з водосховища при цьому не шкодячи проходженню нересту [18].

За для стабільного поповнення Київського водосховища рибопосадковим матеріалом, доцільно побудувати риборозвод, або відновити потужності уже існуючих риборозплідників, які буде займатимуться відтворенням стерляді, сазана, білого толстолобика, веслоноса, білого амура, ляща, судака, щуки.

Це дасть змогу здешевити посадковий матеріал і дотриматись відповідної якості осадного. Це зумовлено ще іншою технологією вирощування молоді, оскільки її потрібно адаптовувати для росту в природних умовах, а не в штучних.

За для зниження втрат рибної продукції при скиданні води через ГЕС, потрібно провести оновлення рибозахисних споруд [19]. Доцільно створити заказники і природні парки в визначених науковцями місцях, для збільшення шансів виживаності риби і кращого виявлення браконьєрів.

Для більш швидкого відновлення аборигенних видів риб за рахунок нересту, урізати квотування на 50%.

5. Охоронні заходи для поліпшення ситуації на Київському водосховищі.

Для більш ефективної роботи рибоохоронного патруля на Київському водосховищі, доцільно збільшити штат патрульних на 50 чоловік, це дасть змогу охопити більше перевіряємої території, що ускладнить браконьєрському промислу і покращить показники арешту правопорушників.

Доцільно оснастити рибний патруль швидкісними катерами у кількості 20 катерів, за для швидкого прибуття на місцезлочину і у разі потреби ефективній погоні.

Переглянути систему покарань за браконьєрський вилов риби, піднявши штрафи у десятки разів і у разі особливо важких порушень позбавлення волі даних правопорушників.

3.2. Оцінка ефективності впровадження проекту

1. Розрахунок потреби у зарибленні водосховища білим амуром для боротьби з неконтрольованим ростом водного горіха. Для боротьби із заростанням водосховища доцільно вселяти 30 кг посадкового матеріалу білого амура масою 150 грам на один гектар. Загальна площа заростання 14 км².

Звідси можна розрахувати затрати на посадковий матеріал: $30 \text{ кг} \times 1400 \text{ га} = 42000 \text{ кг}$. Ціна за 1 кг посадкового матеріалу білого амура масою 150 грам становитиме 50 грн/кг, отже затрати на посадковий матеріал

становитимуть: $\text{Ціна} = 42000 \text{ кг} \times 50 \text{ грн/кг} = 2100000 \text{ грн}$.

2. Розрахунок затрат на штучні нерестовища $51,5 \times 50$.

Оскільки для задоволення потреби у штучних нерестовищах необхідно створити і встановити 2500 нерестовищ, доцільно розрахувати потреби на матеріали і зарінокот закриваючу аграрну сітку ціна якої становить 30 гривень за метр погонний, висота сітки становить 3 метра, тобто ціна 1 м² даного матеріалу коштуватиме 100 грн, що вистачить на 1 нерестове гніздо.

Аграрне полотно = $2500 \text{ гнізд} \times 1 \text{ м}^2 \times 10 \text{ грн/м}^2 = 25000 \text{ грн}$.

Також для виготовлення основних частин для гнізда потрібно використати просолоку діаметром в 5 мм, ціна якої 4 грн/м.

Арматура = $2500 \text{ гнізд} \times 2 \text{ м/гніздо} \times 4 \text{ грн/м} = 20000 \text{ грн}$.

Доцільно виплачувати працівникам заробітню плату за кількість виготовлених гнізд, плата за одне гніздо становитиме 25 грн.
 $2500 \text{ гнізд} \times 25 \text{ грн/гнізд} = 62500 \text{ грн.}$

Звідси розрахуємо загальні затрати на виготовлення гнізд.

Всього = 25000 грн + 20000 грн + 62500 грн = 110000 грн

Встановлення гнізд проводиться і тиметься волонтерами разом із рибохоронним патрулем.

3. Затрати на відновлення природних нерестовищ на Київському водосховищі

Для відновлення природних нерестовищ на Київському водосховищі потрібно використовувати землерийні форми у вигляді, для певних меліоративних заходів, для цього доцільно використати важкі дизельні земснаряди-екскаватори моделі КАРП-30 у кількості 10 машин, ціна однієї машини становить 1333700 грн. Тому затрати на закупівлю 10 машин становитимуть:

Затрати на техніку = $1333700 \text{ грн} \times 10 \text{ машин} = 13337000 \text{ грн.}$

Оскільки робота екскаваторів доцільна після проходження нересту, машини працюватимуть сезону з червня по вересень. Витрати на паливно-мастильні засоби однієї машини на добу при ціні на паливо 19 грн/л, становитимуть 300 грн/добу. Звідси можна розрахувати загальні витрати на паливно-мастильні засоби на сезон:

Вит. паливо = $10 \text{ машин} \times 300 \text{ грн/добу} \times 4 \text{ міс} \times 30 \text{ днів/міс} = 360000 \text{ грн.}$

Заробітня плата за один робочий день машини становитиме 500 грн, звідси можна розрахувати загальні витрати на заробітню плату на сезон:

ЗП = $10 \text{ машин} \times 4 \text{ міс} \times 30 \text{ днів/міс} \times 500 \text{ грн/день} = 600000 \text{ грн.}$

Звідси загальні витрати на відновлення природних нерестовищ становитиме:

Всього = $13337000 \text{ грн} + 360000 \text{ грн} + 600000 \text{ грн} = 14297000 \text{ грн.}$

4. Вселення нових видів цінних риб у водосховище

Для щорічного внесення веслоноса в Київське водосховище найкраще підійдуть дволітки масою 100 грамів, це дозволить уникати хижаків і бути стійкішими до сторонніх загроз. Слід щорічно запускати 100000 екз. веслоноса і проводити щорічний моніторинг за даним видом.

Ціна на посадковий матеріал становитиме 150 грн/кг, звідси розрахуємо витрати на посадковий матеріал:

$$\text{Ціна веслоноса} = 100000 \text{ екз} \times 0.1 \text{ кг} \times 150 \text{ грн/кг} = 1500000 \text{ грн.}$$

5. Відновлення популяції товстолобика і стерляді

Для віновлення популяції товстолобиків доцільно підвищити уже існуючу кількість зарибленої риби що на 40 тонн, зариблення доцільно проводити 150 грамівим посадковим матеріалом трирічного віку. Ціна на один кілограм посадкового матеріалу становить 40 грн/кг. Звідси можна визначити витрати на закупівлю посадкового матеріалу:

$$\text{БТ} = 40000 \text{ кг} \times 40 \text{ грн/кг} = 1600000 \text{ грн.}$$

Оскільки для відновлення популяції стерляді у Київському водосховищі доцільно вселяти 1000000 екз посадкового матеріалу масою 30 г/екз, ціна такого посадкового матеріалу становить 170 грн/кг. Звідси вирахуємо витрати на посадковий матеріал стерляді:

$$\text{Стерлядь} = 1000000 \text{ екз.} \times 0.03 \text{ кг/екз.} \times 170 \text{ грн/кг} = 5100000 \text{ грн.}$$

Усього витрати на закупівлю товстолобика і стерляді становитимуть:

$$\text{Всього} = 1600000 \text{ грн} + 5100000 \text{ грн} = 6700000 \text{ грн.}$$

6. Інші витрати для оптимізації умов на Київському водосховищі

Для проведення щорічного моніторингу за станом якості води і станом іхтіофауни у Київському водосховищі, доцільно виділяти 10000000 грн/рік для роботи спеціальної комісії яка буде проводити регулярні перевірки стану водосховища, виявляти небезпечні чинники, а саме, несанкціонований скид забруднюючих речовин у водойму, загрозливі перепади води, можливі задухи, тощо. Та розробку можливих планів усунення даних загроз навколишньому середовищу.

Також доцільно виділити 5000000 грн для відновлення рибозахисних споруд на Київському водосховищі.

7. Витрати на покращення якості роботи рибоохоронних органів

Для кращого проведення патрулювання і реагування на виклики громадян, рибоохоронного патруля, доцільно збільшити штат працівників даної структури для Київського водосховища, а саме на 50 чоловік із заробітньою платою 12000 грн/міс. Тому витрати на заробітню плату новим працівникам щорічно становитимуть:

$ЗП = 50 \text{ чол.} \times 12000 \text{ грн/міс.} \times 12 \text{ міс} = 7200000 \text{ грн.}$ Також доцільно оновити

матеріально-технічне забезпечення водного патруля такими засобами як: 10 швидкісних патрульних катерів Horizon 230 RS, ціна одного становить 2542549.32 грн. Та патрульними квадрокоптерами моделі DJI Mavic 2 Pro для

патрулювання на водосховищі з повітря у кількості 20 штук і ціною 44920

грн/шт. Це дасть змогу краще виявляти правопорушників і швидко їх

затримувати. За таких умов витрати на матеріально-технічні засоби становитиме:

Катера = 10 катерів \times 2542549.32 грн/катер = 25425493.2 грн. Квадрокоптери

= 20 штук \times 44920 грн = 898400 грн. Витрати на паливно-мастильні засоби для

катерів при ціні на бензин А92 20 грн/л становитимуть 600000 грн/рік, таким

чином загальні витрати на охорону становитимуть 404040. Всього =

$7200000 \text{ грн} + 25425493.2 \text{ грн} + 898400 \text{ грн} = 33523893.2 \text{ грн.}$

8 Розрахунок щорічних і разових витрат на оптимізаційні роботи та

охоронні заходи

До щорічних витрат відноситимуться такі витрати як: витрати на паливно-мастильні засоби, витрати на оплату праці, витрати на посадковий матеріал використаний на зариблення ШРК водосховища, посадковий матеріал, який використовується для інтродукції. Таким чином загальні щорічні витрати будуть становити:

Всього щорічно = 21072720000 грн + 15272000002722222 грн + 176000000 грн
 + 51000000 грн + 600027222222220000 грн + 72002700222220000 грн + 102722000000
 грн + 360007200 грн + 627000000 грн = 2906070000 грн/рік

До разових витрат відноситься закупівля і виготовлення матеріально-технічної бази, відновлення і ремонт рибозахисних споруд, інше.

Таким чином до постійних витрат можна віднести: виготовлення нерестових гнізд, закупівля екскаваторів, відновлення рибозахисних споруд, закупівля катерів і квадрокоптерів для патруля. Звідси загальні разові витрати становитимуть:

Усього разові = 110200 грн + 13337000 грн + 5000000 + 25425493.2 грн +
 898400 грн = 4471092.2 грн

Дані про щорічні витрати на оптимізаційні і охоронні заходи наведені в табл. 3.1.

Таблиця 3.1

Щорічні витрати на оптимізаційні і охоронні заходи	
Назва витрат	Сума грн/рік
Витрати на посадковий матеріал:	
- БА	2100000
- Веслоніс	150007200
- БТ	16000000
- Стерлядь	51000040
Витрати на заробітню плату:	
- Екскаваторщики	6000004
- Рибоохоронний патруль	7200000
Витрати на дослідницький центр	
Витрати на паливо та мастильні засоби:	
- Екскаватори	360000
- Катера	600000
Загальна щорічна сума витрат	29060000

Дані про разові витрати наведені в табл. 3.2

НУБІП України

Таблиця 3.2

Разові витрати для оптимізаційних і охоронних заходів на Київському

водосховищі

Назва витрат	Сума грн
Витрати на нерестові гнізда	110200
Витрати на закупівлю техніки:	
– Екскаватори	13337000
– Катера	25425493.2
– Квадрокоптери	898400
Витрати на ремонті відновлення рибозахисних споруд	5000000
Загальна сума разових витрат	44771093.2

Оскільки дана система оптимізаційних робіт і охоронних заходів спрямована на покращення екологічної ситуації на Київському водосховищі, та підвищити його продуктивність, а усі подальші роботи проводитимуться на державному рівні. Усі потрібні кошти будуть виділені з державного фонду, таким чином враховувати рентабельність і дохід від даних робіт не є доцільним.

Про те через підвищення продуктивності Київського водосховища часні риболовні організації будуть приносити кошти за рахунок плати податків від продажу виловленої риби.

НУБІП України

НУБІП України

ВИСНОВКИ

НУБІП України

Державна політика у сфері використання та охорони водних ресурсів

це система цілеспрямованих (планомірних) заходів, визначених у актах законодавства, що здійснюються органами публічної адміністрації на підставі,

НУБІП України

в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України, які спрямовані на забезпечення сталого водокористування, ефективного вирішення екологічних та інших проблем в сфері водного господарства з

метою гарантування національної безпеки, ефективного та раціонального водокористування, забезпечення балансу суспільних та приватних інтересів у

НУБІП України

сфері використання та охорони водних ресурсів України. Реалізація державної політики у сфері використання та охорони водних ресурсів здійснюється в рамках забезпечення національної безпеки України.

Законодавство України про національну безпеку потребує

НУБІП України

вдосконалення в частині врахування значення водних ресурсів у забезпеченні національної безпеки, адже без належного забезпечення водними ресурсами неможливо забезпечити продовольчу безпеку, захист навколишнього природного середовища та сталий розвиток. Законодавства у сфері використання та охорони водних ресурсів.

НУБІП України

Державна політика відіграє надзвичайно важливу роль у сфері охорони водних біоресурсів. Саме вона має на меті своєчасно виявляти назрілі проблеми розвитку, аналізувати їх, встановлювати причини виникнення, складність, суперечливість і знаходити шляхи розв'язання. Державна політика останніх років стосовно рибогосподарського комплексу сприяла забезпеченню конкурентоздатності галузі, збільшенню виробництва власної продукції.

При дослідженні проблеми Київського водосховища, було розроблено систему оптимізаційних робіт і охоронних заходів із застосуванням методів інтенсифікації.

НУБІП України

На основі проведеного дослідження можна сформулювати рекомендації щодо вдосконалення законодавства України про адміністративну

відповідальність за порушення у сфері використання та охорони водних ресурсів:

1. З метою приведення у відповідність норм Кодексу України про адміністративні правопорушення, Водного кодексу України, Закону України «Про охорону навколишнього природного середовища» та інших нормативно-правових актів слід доповнити перелік адміністративних стягнень тимчасовою заборону (зупиненням) та припиненням діяльності суб'єкта господарювання; анулюванням дозволу на спеціальне водокористування.

2. Розгляд справ про адміністративні правопорушення у сфері використання та охорони водних ресурсів, в яких передбачено застосування зазначених стягнень, віднести до компетенції суду.

3. Виключити ст. 48 Кодексу України про адміністративні правопорушення «Порушення права державної власності на води» з гл. 6 «Адміністративні правопорушення, що посягають на власність» та доповнити гл. 7 «Адміністративні правопорушення у сфері охорони природи, використання природних ресурсів, охорони культурної спадщини» відповідно статтею «Порушення права власності на води».

4. Внести доповнення до ст. 257 Кодексу України про адміністративні правопорушення та викласти ч. 1 ст. 257 у наступній редакції: «Протокол про вчинення адміністративного правопорушення разом з іншими матеріалами у триденний строк з моменту його складення надсилається органу (посадовій особі), уповноваженому розглядати справу про адміністративне правопорушення».

5. Внести зміни до ст. ст. 48, 59, 60 Кодексу України про адміністративні правопорушення щодо визнання суб'єктом правопорушення суб'єкта господарювання (юридична особа, фізична особа-підприємець) та ін.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Основи наук. досліджень. 3-ге вид. вир. та доч. Навч. посіб. К.: Центр убової літеатури, 2012. 146 с.

2. Гбр Л. В. Рзвиток науовоїдуки щоо адністративної відповіаьності за порушння у сері виористання водих реурсів. Паво і сусільство. № 5. ч.3. 2019. С. 113-115.

3. Кун І. А. Адміністративнавідповідальність за екологічні правопоруення: дис. ... канд. юрид. аук : 15.00.08. К., 2006. 202 с.

4. Рябць К.А. Аміністративніправовідноини в гаузі еклогії: актуальні пробєми [монографія] / за заг. ред. В.І. Крила. К., 2009. 188 с.

5. Лзор О. Я. Адміністративно-равові заади держвного упраління у сфєі реалзації екологічної політки в Укаїні : автреф. дис. ... д-ра наук з держ. упр: 26.00.03. / К.: Нац. акад. деж. упр. приПрезиентові Укаїні, 2005. 37 с.

6. Артемнко О. В. Сисема суб'єків адмінітрування у сфрі охрони навколишнього прредного сєдовища. Унівєситетські науові аписки. 2015. № 4(61). С. 115-118.

7. Гаврльців М. Т. Адміністративно-павові зсади діяльності оргаів виконачої влди у сері заезпеченняпродоохоронної фнкції дєрави: автреф. дис. ... канд. юрид. наук: спец. 14.00.08 / Львв, 2012. 21 с.

8. Казачук І. Д. Адміністративно-павовасстема суб'єтів охрони навколишнього природного сєдовища тазабзпечення екологічної езпеки в Украні. Паво і сусільство. 2017. № 6. С. 96-102.

9. Ковалнко Л. П. Аміністративно-павові зходи оорони навколинього природного сєдовища: автсеферат ... канд. юрид. наук. спец. 13.00.07 / Національна юридична акаємія Украни імні Яросава Муорого. Хаків, 2004. 22 с.

12.0. Улюїна О. А. Адміністративно-павові зсади оорони навколишнього прироного сєдовища та приодокористування: дис. ... канд. рид. наук: 09. К., 2012. 205 с.

10. Рябць К. А. Законодвче формування пріоритетних нарянів державної водої політки Украні. Државне упавління: торіята прктика. №3. 2018. С. 76-

85.

11. Джган В. О. Дєравно-павова поїтикау ферї реулюваннє в дних відноин. Прикарптський юрїчний вісник. випуск 2 (5), 2018. С. 172-185.

12. Кранова М. В. укovo-павовї итання договїрїх зсад та пложеннє Стртегїї дєжавної екологчної поїлки раїни.Правовї аспекти реалїзцїї екологїчої та прїорресурсної полїтики / маїрїали мїж нар. наук. практ. нф. (3-9 жвтня 2012 р), м. Днїпрпетровськ) / ред. кол. :

В. І. Андейцев [та ін.]. Днїпрпетровськ Нацїоальний гїрнчий унверситет, 2012. С. 67-75.

13. Блджї М. Дєржвнє реулювннє як умва існваннє оптїального водокорїстаннє. Науквїй віснк [Одеського нацїоального економїного унїверсїту]. 2016. № 6. С. 6-14.

14. Кобцька Н. Р. Вїи, пїстави порядок набутє прва водокоїстуваннє за законодавством Ураїни іПолщі. [Елеронний ресурс]. URL: <http://www.polukr.net/blog/2016/05/vidi-pidstav-i-poradok-> (дата звєреннє 03.12.2021).

15. Доклд о развїии челвека 2008. Что роетє за нехвткой вдї: Влась, бность и глобалньїй криїсвднх ресрсов. Опубїковано для Пограммы развгїя ООН (ПРООН). М.: Изд-во «Всь мир», 2007. 450 с.

16. Вонї ресрси: вїкорстаннє, охрона, вїдтврєннє, упрвлїннє. Пїдручик для студєнтїв вїх нч закадїв / А.В. Яцк, Ю.М. Грщєнко, Ч.А. Вокова, І.А. Панюк. К.: Генеза, 2008. 390 с.

17. Резултати здїйсненє дєржвного нгляду (контрлїю) за 2019 р. Дєржанюю екоогїчною спєкцїєю Ураїни. Дєжавна екоогїчна їнспекцїя Укрїни. URL: <http://dei.gov.ua/menu+3/214-12-19-07-30-27/2017/4286> (дата звєреннє 05.12.2021).

18. Мїка Л. А. До питаннє визнаєннє сутностї та озак павової лїтики. Фом права. 2018. № 3. С. 205-209.

19. Конїтуцїя Ураїни вїд 29 чєвнє 1998 р. № 255к/97-ВР. Вїдомстї Вєрхоної Раї Ураїни. 1998. № 31. Ст. 142(зї зїнами).

20. Водий кодекс України від 6 черня 1996 року № 214/96-ВР. Відомості Верховної Ради України. 1996. № 25. Ст. 188.

21. Про засади внутрішньої і зовнішньої політики: Закон України від 1 липня 2011 р. № 2411-VI. Відомості Верховної Ради України. 2011. № 40. ст. 57.

22. Про національну безпеку: Закон України від 22 черня 2019 р. Голос України. 2019. № 162. 08 лин.

23. Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 7 травня 2016 року «Про Стратегію національної безпеки України»: Указ Президента України від 28.03.2015 № 287/2015. Урядовий кур'єр. 2016. № 95. 29 тавн.

24. Національна екологічна безпека та екологічна паспортизація водних об'єктів // В Гончаук, Г. Білівський, М. Коальов, Г. Рубов-Вісик Національної академії наук України. 2009. № 2. С. 25-29.

25. Про основні наслідки державної політики України у галузі охорони довкілля, використання природних ресурсів та забезпечення екологічної безпеки: поамова Верховної Ради України від 6 березня 1998 р. № 85/98-ВР. Відомості Верховної Ради України. 1998. № 37-39. Ст. 258.

26. Єоленко В. М. Підзаконні акти Верховної Ради України як джерело аграрного права. Науковий вісник Національного університету біосферів і природористування України. Серія: Право. 2014. Вип. 198(2). С. 28-36

27. Про Концепцію розвитку водного господарства України: постаова Верховної Ради України від 14 сіня 2000 р. № 1390-XIV. Відомості Верховної Ради України. 2002. № 8. Ст. 54.

28. Про Загальнодержавну програму розвитку водного господарства України: закон України від 18 сіня 2003 р. № 2988-III (із змінами, внесенними згідно з Законами). Відомості Верховної Ради України. 2003. № Ст. 182

29. Про затвердження Загальнодержавної цільової програми розвитку водного господарства та екологічного оздоровлення басейну річи Діпро на період до 2021 року: Закон України від 5 травня 2013 року № 856-VI. Відомості Верховної Ради. 2014. № 17. Ст. 166.

30. Про заходи щодо державної підтримки водного господарсько-меліоративного

комплексу указ Президента України від 25 верня 1999 р. № 690/98. (Офіційний вісник України. 1999. № 25. Ст. 917.

31. Про схвалення Концепції національної екологічної політики України: розпорядження Кабінету Міністрів України від 29 жовтня 2007 р. № 880-р. Офіційний вісник України. № 78. Ст. 180.

32. Про затвердження Заальнодержавої програми охорони та відтворення довкілля Азовського і Чорного морів: закон України від 22 березня 2001 р. № 2533-III. Відомості Верховної Ради України. 2001. № 8. Ст. 135.

33. Концепція національної екологічної політики України на період до 2020 року: розпорядження Кабінету Міністрів України від 17 жовтня 2007 р. № 880-р. Офіційний вісник України. 2007. № 79. Ст. 170.

34. Петенко І. Суніть державної політики та державних цільових програм. Вісн. 2011. № 11. С. 23-2

35. Концепція формування сфери охорони і відтворення вод, раціонального використання водних ресурсів та розвитку водного господарства та міграції зель (неофіційний текст). Суб'єкт законодавчої ініціативи. Проє. (Неофіційний текст від 25.11.2017 р. [Електронний ресурс]. URL: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/NT4074 (да звернення 02.11. 2020).

36. Офіційний портал Міністерства екології та природних ресурсів України. [Електронний ресурс]. URL: <https://menr.gov.ua/nrs/31884.html> (да звернення 02.11. 2021).

37. Гбур Л. В. Сасні тенденції првої політики держави в сері використання, відтворення та охорони водних ресурсів України. Est European Scitific Jurnal Wschodioeuropejskie Czasismo Nauowe. 7(36). 2018. С. 49-53.

38. Дейнега М. А., Шестпалка Р. І. Павос забезпечення якоті водних ресурсів за законодавством України та Європейського Союзу. Науовий вісник Національного університету біоерсів і пирокористування України. Сеія : Право. 2014. Вип. 18(2). С. 122-128.

39. Рябць К. А. Номативно-правве забезпечення діяльності органів публічного управління вонм господарством України в конексті вітчизняних

політичних реалій) Науові запски Інституту законодавства Верховної Ради України.
№2. 2019. С. 104-108.

40. Артенко А. В. Литвин Н. Порівняльно-правовий аналіз адміністративної
відповідальності у сфері водних ресурсів в Україні та Європейського Союзу.

Міжнародний науковий журнал «Вроєнство права» Академії юридичних наук
Молдови. 2021. №1. С. 163-167.

41. Joint Paper on environmental liability // COM (2000) 66 final - Luxembourg
: Office for Official Publications of the European Communities, 2000. URL:

http://ec.europa.eu/environment/legal/liability/pdf/el_full.pdf (дає зведення

ОК.П. 2021 р.).

42. Міхоська М. С. Адміністративна реформа в Україні: аналіз, передизація,
та перспективи. Адміністративне право і процес. 2015. № 4(11). С. 16-31.

43. Губаова Т. О. Оптимізація як напрям удосконалення функціонування
системи органів державної влади в Україні, які здійснюють державний фінансовий
контроль. Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія: Юридичні
науки. №5, 2015. С. 107-110.

44. Бригієць О. О. Адміністративно-правовий статус Державної податкової
служби України : дис. канд. юр. наук : 12.00.07. / Ірін, 2011. 220 с.

45. Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади: Указ
Президента України від 09.12.2011 р. № 1085/2010. Урядовий кур'єр. 2010. № 284.
14 грудня.

46. Деякі питання оптимізації системи центральних органів виконавчої влади.
Постанова Кабінету міністрів України від вересня 2020. № 929. Офіційний вісник
України. 2019 р., № 71, стор. 74, стаття 2508.

47. Кодекс України про адміністративні правопорушення від 7 грудня 1985 р.
Відомості Верховної Ради Української РСР. 1984. № 51 Ст. 1132.

48. Гбур Л. В. Окремі питання вдосконалення законодавства України про
адміністративні правопорушення у сфері використання, встановлення та охорони
водних ресурсів. Актуальні проблеми публічного права: 30-тй Всеукр. наук. інтернет-
конф. присв. 120-річчю ун-ту (25-26 квітня 2018 р., м. Київ, Україна). Упор. Яра

О.С., Курило В.П., Ладченко В.В., Янчук Ю.В. К., 218. С. 166-168

49. Аналітична різна доповідь про роботу зі зверненнями громадян у Державному агентстві воних ресурсів України у 2019 році. [Електронний ресурс] URL:

<https://www.davr.gov.ua/pro-robotu-zi-zvernenyami-gromadyan-za-2018-rik>

(дата звернення 01.11.2020)

50. Гуак О. В. Інституційні складові винасння вектора рху крїни. Науковий віник публіного та прватного пава. Випск 1 2016. С. 81-84.

51. Результати здійснення державого агяду (контолю) у сері охрони навкошнього прироного середовища з 29.3.2019 по 03.01.2019. URL:

<https://www.dei.gov.ua/posts/83> (дата вернення 02.1.2020).

52. Результти здійснення держвного нагляду (контролю) у сері оорони навколинього прироного середовища, раціонального викристання та охони воних рсурсів за 2018 рік. URL: <https://www.deigov.ua/posts/770> (даа звернея

02.11.2020).

53. Адміністративна відповідальність (адміністративно-делітне право) : навч. посіб. / В.К. Кпаков. К.: Юріком Інтр, 2008. 256 с.

54. Стеценко С.Г. Адмістративне право України: нач. посібник. К.: Атка, 2008. 624 с.

55. Сасна правова енциклопедія / за аг. ред. О. В. Зайука; Ін-т законодавства Верховної Рди Уаїни. К.: Юріком нтер, 2010. 384 с.

56. Герасиенко Є. Є. Питння реформування інституту адміністративної відповідальності: автореф. дис.. нд. юри. наук 12.0.07 / Київський національний унівеситет імні Таса Шевченка. Кїв. 2000. 2 с.

57. Брусь С. Н. Юридична відповідальність і заонність. М., 1986. С. 215.

58. Адмістративне прво України. Академіний рс Підруч.: У двх тоах: Том 1. Загьна частина / Ред. колгія: В.Б. ве'янов (голова). К.: Виавництво «Юриична дмка», 2004. 584 с.

59. Андійцев В. І. Екологічне прао: курс лекцій. К.: Венурі, 1997. 209 с.

60. Гбур Л. В. Пояття та особосі адміністративної відповідальності за поруення в сфрі використання водних ресурсів. Часпис Київського унівеситету

права. 2018. №4. С.198-202.

61. Колаків В. К. Адміністративне право України : підручник. К., 1998. 736 с.

2009. Адміністративна відповідальність за порушення міських правил:

Навчальний посібник/ за заг. ред. В. Чецова. Дніпропетровськ: АМСУ, 251 с.

62. Меех Л. В. Юридична відповідальність за порушення екологічного законодавства як різниця гарантії законності. Збірник наукових праць Львівського державного університету внутрішніх справ. Серія юридична. Випуск 1, 2014. С. 79-84.

63. Про затвердження Методики розрахунку розмірів відшкодування збитків, заодіяних державою внаслідок порушення законодавства про охорону та раціональне

використання водних ресурсів: Наказ Міністерства охорони навколишнього природного середовища України 22.07.2009. № 399. Офіційний вісник України. 2009.

№ 63. Стор. 128. Ст. 284.

64. Шевчук О. М. Особи державного примусу у правовій системі України:

автореф. дис. канд. юрид. наук. 12.0.01/ Національний університет внутрішніх справ.

Харків, 2003. 21 с.

65. Малишева Н. Р. Науково-практичний коментар до Закону України «Про охорону навколишнього природного середовища» / Н. Р. Малишева, М. І. Єрфеев. Х.:

Право, 2017. 416 с.

66. Самар М. А. Правопорушення та проступок: до питання співвідношення поняття в умовах розвитку законодавства про адміністративні та кримінальні правопорушення. Юридична наука. 2003. № 8. С. 39-48

67. Про охорону навколишнього природного середовища. Закон України

Відомості Верховної Ради України. 1992. № 41. Ст. 556.

68. Науково-практичний коментар Водного кодексу України / за ред. Н. Р. Кобецької. К.: Юрінком Інтер, 2010. 368 с.

69. Краснова М. В. Компенсація шкоди за екологічним законодавством

України. Теоретико-правові аспекти. Монографія. К.: ВПЦ «Київський університет»,

2008. 469 с.

70. Свеченко Л. О. Юридична відповідальність за вчинення правопорушень у сфері забезпечення охорони, використання й відтворення водних біоресурсів. Науковий

Вісник Національного університету біоресурсів і природокористування України. Срія
: Паво. 2014. ип. 197(2). С. 153-157.

71. Лееза Ю. О. Адміністративно-правві засди публічного управління у
сфеі викоистання приоднихреурсів : дис. ... Д-ра. юид. наук : 12.00.07.

Заоріжжя, 2018. 522 с.

72. Адміністративна відповідальність за порушення митних правл. навч.
посіб. / за заг. ред. В.В. Ченова. Дніпропетровськ: АМСУ, 2011. 211 с.

2016. Гур Л.В. Анліз склау адміністративного правопрушення в сфрі
викристання водих реурсів в Ураїні. Прво і громаянське суспільсто. №3 (14).

Електронне фахве вдання. С. 67-73.

73. Науково-практичний коентардо Водого кодексу Укрїни

Р. І. Маусенко, А. М. Мірошниенко, Т. О. Третк. К. : Ліга, 2009. 207 с.

74. Бердік І. Співідношення понть «водий ресрс» і «водий об'єт».

Підприємництво, господарство і паво. №13. 2017. С. 139-142.

75. / Господарський кодекс Укрїни Закн Укрїни від 17.01.2003 р. Відмості
Верховної Раи Ураїни. 2003. № 18, № 19-20, № 21-22. Ст145.

76. Науово-практиний коентарГосподарського кодексу Укрїни / за
заг.ред. В.С. Щерини, Н.Б. Паурії. Київ: Юріном Інтер, 2018. 816 с.

77. / Адміністративне прво Укаїни. Повний курс : підруник / Ганько В.,
Діхтєвський П., Кузьенко О., Стценко С. та ін. Виння друге. Херсон : ОЛДИ-
ПЛНОС, 2019. 530 с.

78. Рябць К. А. Політко-павове фомування теоії публіного управління
у воному господарстві Укїни. Збірник науквх праць НАДУ. Внук 1. 2019. С.
202-220.

79. Про затвердення Пелоння про Дежвне агентство вдного
господарсва: посанова Кабінту Міністрів Укрїни від 20 сепня 2015 р. № 393.

Урядой кур'єр. 2015. № 164. 09 верес.

80. / Офіційний портал Державного агентства водногосподарства Укрїни.

<https://davr.gov.ua/basejnovi-upravlinnya-vodnik-res>